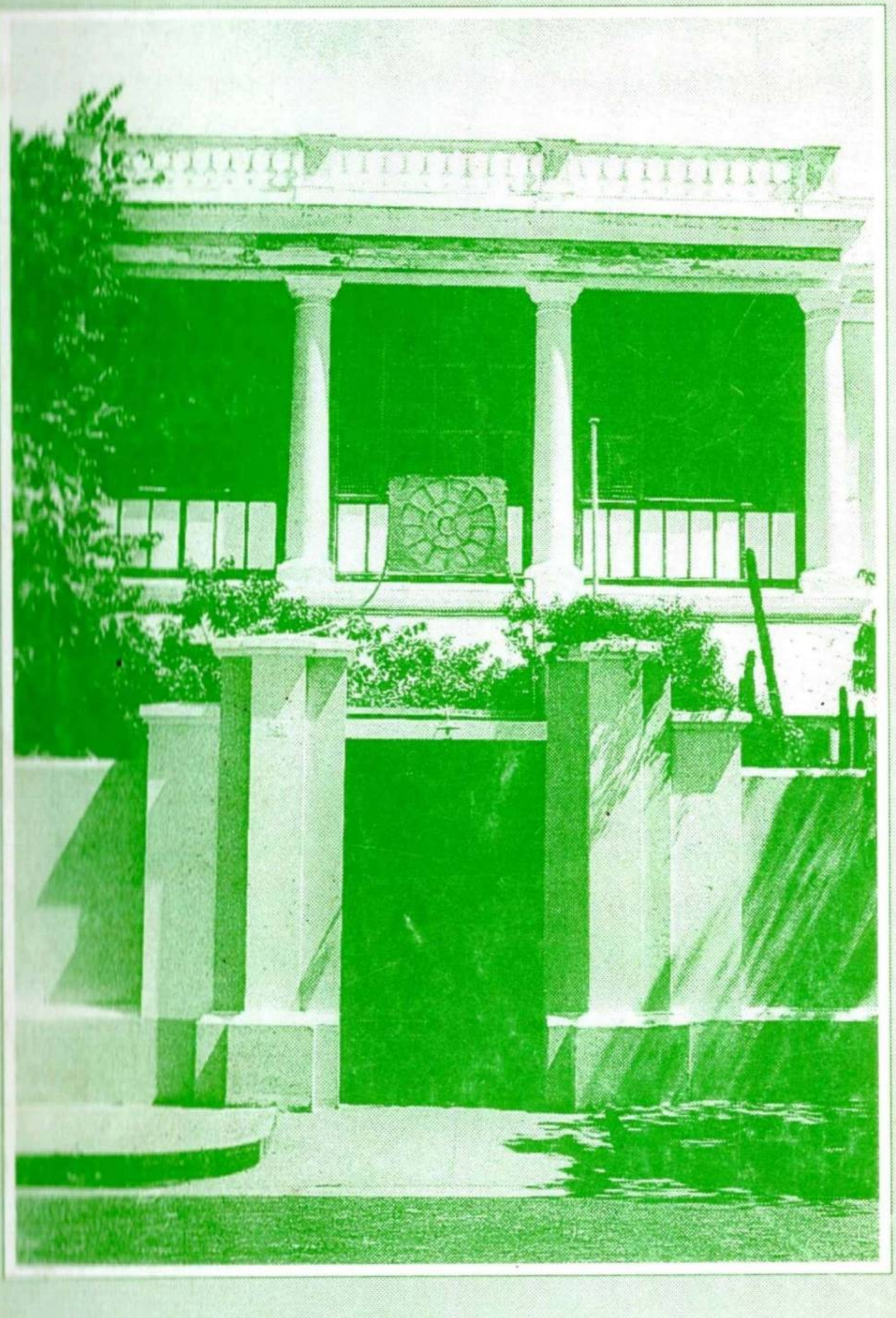

ఆశ్రమం సింహద్వారము

ప్రత్యేక సంచిక

సిద్ధి దినము – 24 నవంబరు 1926

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

నవంబరు 2002

అఖిల
ప్రత్యేక సంచిక
సిద్ధి దినము – 24 నవంబరు 1926

విషయసూచిక

ఉపోద్ఘాతము

మనది తపోభూమి, ఆధ్యాత్మికకృషికి క్షేత్రము, తాపసులకు నిలయము. ఇక్కడ హిమాలయపర్వతాలలో ఋషులు తపస్సు చేయగా వారు పొందిన సిద్ధులు ప్రపంచమంతా ప్రతిఫలిస్తాయి. పాతవ్యవస్థలు తారుమారు అవుతాయి. కొత్త మతాలు పుడతాయి. అవి ప్రపంచపరిణామంలో మైలురాళ్లు. 24 నవంబరు 1926 నాడు అటువంటి విప్లవాత్మకమైన సంఘటనే ఒకటి జరిగింది. అది ఒక నూతనసృష్టికి దారి తీస్తుంది. నూతన మానవుడావిర్భవిస్తాడు. దాని రూపురేఖలేమిటో మనము తెలుసుకొనెదము.

— సంపాదకుడు

24 నవంబరు 1926 నాడు జరిగిన విశేషము

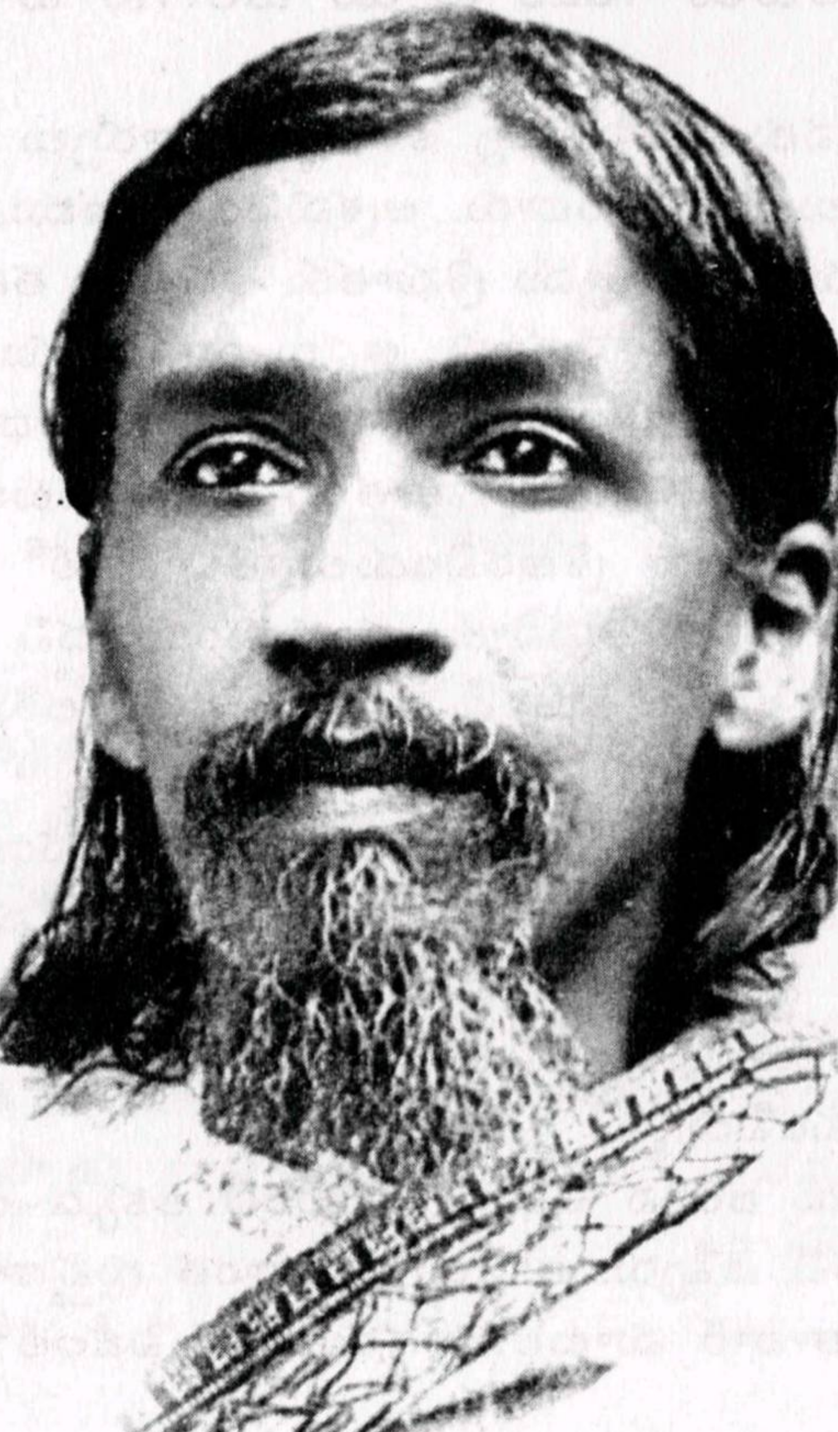
1926 వ సంవత్సరంలో కొన్ని కీలకమైన మార్పులు చేయుటకు శ్రీఅరవిందులు నిశ్చయించారు. ఆశ్రమనిర్వహణము, సాధకుల ఆధ్యాత్మిక మార్గదర్శకత్వము శ్రీమాతకు అప్పచెప్పి తను పూర్తిగా ఏకాంతవాసంలోకి వెళ్లిపోయారు. అసలు ఇంతకు ముందరనుంచే 1926 లో (శ్రీఅరవిందులు వహిస్తున్న) సాధకుల ఆధ్యాత్మికజీవితపు బరువుబాధ్యతలన్నీ శ్రీమాతయే తీసుకోవటం మొదలు పెట్టేరు. ఈ విధంగా శ్రీఅరవిందులు తపోదీక్షలో మునిగిపోయేరు. సాధన చాలా తీవ్రస్థాయి నందుకుంటోందని, ఏదో ఒక కొత్తవిశేషము జరగబోతోందనే భావము సాధకులకు తెలియవస్తోంది.

ఆ శుభదినము రానే వచ్చింది. అది 24 నవంబరు 1926. ఆ రోజు సాయంత్రము శ్రీఅరవిందులు తన గదిలోనుంచి బయటకు రాగానే ఏదో గొప్ప సిద్ధి జరిగినట్లు శ్రీమాతకు తెలిసిపోయింది. సాధకులందరిని వెంటనే ధ్యానమందిరంలోకి రమ్మని ఆమె కబురుపంపేరు.

అప్పుడు జరిగిన విశేషాన్ని గురించి అక్కడ ఉన్న సాధకులు వివరించి చెప్పేరు. ఇక్కడ నళినికాంత గుప్తగారి మాటలలోను, మిగతావారి మాటలను తరువాయి పేజీలలోను చూడవచ్చును.

24 నవంబరు 1926

అంతకు ముందరే కొన్నాళ్లుగా శ్రీఅరవిందులు బాహ్యవ్యాపారములనుండి మరలి తన తపస్సులో మునిగిపోవటం మొదలుపెట్టేరు. మధ్యాహ్నపు భోజనానికి రావటం అంతకంతకు ఆలస్యమయ్యేది. శ్రీమాతతో సహా మేమందరం కలసి లైబ్రరీ భవనంలో (ఇప్పుడు రవీంద్ర పళ్లు పెట్టేందుకు ఉపయోగించే గది) భోజనం చేసేవారము. మేము 8 - 10 మంది ఉండేవాళ్లం. ఆ క్రిందటి రోజున శ్రీఅరవిందులు సాయంత్రం 4 గం॥

1926 నవంబరు 24 శ్రీకృష్ణుడు భౌతికంలో అవతరించిన సుదినము.

శ్రీకృష్ణుడు అతిమానసజ్యోతి కాదు. శ్రీకృష్ణుని అవతరణమనగా అతిమానస అవతరణను సంసిద్ధము చేయు అధిమానస దైవత్వపు ఆగమనం మాత్రమే. శ్రీకృష్ణుడు ఆనందమయుడు – అధిమనస్సు ద్వారా పరిణామప్రక్రియ (evolution) కు దోహదమై దానిని ఆనందం వైపుకు నడిపిస్తాడు.

శ్రీఅరవిందులు

(*SABCL* Vol. 26, p. 136)

తరువాత భోజనానికి వచ్చేరు! ఆయన వచ్చేవరకు మేము కూడ భోజనము చేయకుండా ఉండేవాళ్లం.

సరే ఒకనాడు ఆ శుభముహూర్తము రానే వచ్చింది. మేమందరము సాయంత్రం సముద్రతీరానికి వాహ్యాళికి వెళ్లేము. ఒక వార్తాహరుడు పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి శ్రీమాత అందరిని వెంటనే రమ్మంటున్నారని కబురు చెప్పేడు. అలా వెంటనే ఎందుకు పిలిచారో నాకేమి అర్థం కాలేదు. పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చేసి పైకి వెళ్లి ప్రాస్పరిటీ గదికి ఎదురుగా ఉన్న వరండాలో కూర్చున్నాను. అక్కడ ప్రతిరోజు, సాయంకాలం శ్రీఅరవిందులు వచ్చి మా ప్రశ్నలకు జవాబులు ఇవ్వడం పరిపాటి. కాని ఆ రోజున అంతా కొత్తగా ఉంది. శ్రీమాతారవిందులు ఇద్దరు అక్కడ ఆసీనులై ఉన్నారు. శ్రీఅరవిందులు ఒక కుర్చీలోను, ఆయన పాదాలచెంత శ్రీమాత, వారి కభిముఖంగా మేమూ కూర్చొని ఉన్నాము. అందరూ వచ్చారో లేదోనని నేను చుట్టూ పరికించి చూసేను. సత్యేంద్రుడు కనపడకపోయేసరికి అతన్ని పిలవాలా అని శ్రీమాతను అడిగేను. అతనిని, మిగతా అందరిని కూడ పిలవాలని శ్రీమాత ఆదేశించారు. కొంతసేపటికి అంతా అక్కడికి వచ్చి కూర్చున్నారు. అక్కడ ఆసీనులైవున్న శ్రీఅరవిందులు, శ్రీమాత, వాళ్ల కెదురుగుండా మేము – అదంతా ఏదో ఒక దివ్య లోకమా అన్నట్లు అనిపించింది.

శ్రీఅరవిందులు తన వామహస్తమును శ్రీమాత శిరస్సు మీద ఉంచి దక్షిణహస్తంతో మమ్మల్ని ఆశీర్వదించారు. ఆ వాతావరణమంతా ఎంత పవిత్రంగా, నిశ్శబ్దంగా, దివ్యంగా ఉన్నదో చెప్పలేను. ఒక్కొక్కరూ వెళ్లి శ్రీమాతారవిందుల చరణారవిందాలకు నమస్కరించారు. కొంతసేపటికి వాళ్లిద్దరు లోపలికి వెళ్లిపోయారు. మాలో దత్తా అనే ఒకామె, as though an inspired Prophetess of the old mysteries ఆవేశపూరితంగా బిగ్గరగా "దేవుడు దిగి వచ్చేడు. ఆయన దుఃఖాన్ని మృత్యువుని జయించారు. అమరత్వాన్ని కిందికి తీసుకొని వచ్చేరు" అంది.

అప్పటినుంచి శ్రీఅరవిందులు ఏకాంతంలోకి వెళ్లిపోయేరు. సాయంకాల సంభాషణలకు రావటం మానేసేరు. మేము శ్రీమాతనే కలుసుకుండేవాళ్లం. ఆమెతో మా సంబంధాలు మొదలయినవి.

(Mother India, Dec. 1962, pp 30-31)

అనువాదం: ఆర్.ఎల్.ఎన్.శాస్త్రి

24 నవంబరు, 1926 నాటి విశిష్టత

(శ్రీఅరవిందులతో నిరోద్‌బరన్ ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు)

శ్రీఅరవిందులతో శిష్యులు జరిపిన ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలకు, సంభాషణలకు ఆశ్రమవాఙ్మయములో చాలా ముఖ్యమైన స్థానమున్నది. శ్రీఅరవిందుల మీద వారి శిష్యులు ప్రశ్నలవర్షం కురిపించేవారు. శ్రీఅరవిందులుకూడ వారిని ప్రోత్సహించేవారు. ముఖ్యంగా కొంతమంది శిష్యులకు బాగా చనువిచ్చేవారు. ఇది శ్రీకృష్ణుడు గోపకుల మధ్య జరిగిన చెలగాటమును స్ఫురింపజేస్తుంది. నిరోద్‌బరన్ శ్రీఅరవిందులను "Stand and deliver" అని సవాలు చేసేరు. ఆయన మాత్రం తక్కువ తిన్నారా? "నాకివాళ నిలబడేందుకు మాత్రమే వ్యవధి ఉన్నది. డెలివరీ తరువాత చేస్తానులే" అని చెప్పి తెలివిగా తప్పించుకున్నారు!

— సంపాదకుడు

మరొక విషయాన్ని గురించి వివరించవలసిందిగా ఇవాళ నేను మిమ్మల్ని కోరుతున్నాను. నవంబరు 24 వ తేది విశిష్టత ఏమిటో విస్పష్టంగా చెప్పండి. ఆ రోజును గురించి విభిన్న వ్యక్తులకు విభిన్నాభిప్రాయాలు ఉన్నాయి. అతిమానసావతారం మీలోకి దిగివచ్చిందని కొందరంటున్నారు.

వట్టి చెత్త! ఎవరి అభూతకల్పన అది?

మీరు అంతకంతకు అధిమానసీకృతం చెందారని మరి కొందరు అంటున్నారు.

ఓహ్! అది నిజానికి దూరమే అయినా అందులో కొంత నిజం లేకపోలేదు.

ఆ రోజున మీరు అతిమనస్సు (Supermind) సాధించారనే నేను అర్థం చేసుకున్నాను.

మావైపు నుండి అటువంటి ప్రస్తావన ఏదీ లేదే.

ఆ రోజున మీరు అతిమనస్సును సాధించకపోతే, దానిని గూర్చి మాట్లాడడం గాని, తెలుసుకోవడంగాని ఎలా సంభవమైంది మీకు?

బాగు బాగు! ఇదేమి న్యాయమండి. ఒకదానిని సాధించకముందు దానిని గూర్చి నీకేమీ తెలియదా?

ఎందుకంటే నేను దానిని దర్శించాను. దానితో – సంబంధం ఏర్పడింది. ఓ తర్కకిశోరమా! దానిని సాధించడం అనేది వేరే విషయం.

కొన్ని భాగాలు అతిమానసీకృతం అవుతున్నట్లు మీరు చెప్పారు కదా?

అతిమానసీకృతం చెందడం వేరు. అతిమానసాన్ని సాధించడం వేరు.

మీరు అతిమనస్సును సాధించలేదని ప్రకటన చేసి చాలా మందిని భయవిహ్వాలుల్ని చేశారు.

హే ప్రభూ! భౌతికంలోకి అతిమనస్సుని తీసికొనిరావడానికి నేను ప్రయత్నిస్తున్నానని పదే పదే చెప్తూ వచ్చాను. నా మాటలు అర్థం కాలేదా? మీరంతా ఏమనుకుంటున్నారు? 1926, నవంబరు 24 న అతిమనస్సును నేను సాధించివుంటే, గత తొమ్మిదిసంవత్సరాలుగా అది భూమ్మీద ఉండేవుండాలి కదా!

మీరు ఆ రోజున నిద్ర, ఆకలి, రోగాలను జయించారని 'దత్త' మాటల్ని బట్టి అర్థం అవుతున్నది. మరి ఏ అధికారంతో ఆమె ఆ ప్రకటన చేశారు?

ఆ మహోజ్వలప్రకటన గూర్చి నాకు తెలియదు. దైవత్వం (కృష్ణుడనండి. దైవసాన్నిధ్యం అనండి. మీ ఇష్టం. ఏ పేరుతోనైనా పిలవండి) భౌతికంలోకి దిగివచ్చిందని చెప్పబడింది. అతిమానసావతరణ కోసం మరింత కృషిచేయడం కోసం, నేను బాహ్యాప్రపంచంనుండి ఏకాంతంలోకి వెళ్తున్నట్లు కూడా ప్రకటించబడింది. నవంబరు 24 నే అంతా సాధించివుంటే, ఇక సాధించడానికి భూమి మీద ఏం మిగిలింది? అతిమానసం భూమ్మీద ఉంటే, ఏ ఉజ్వలప్రయోజనం కోసం నేను ఏకాంతంలోకి వెళ్లాలి? అంతే కాకుండా ఇవన్నీ ఒక్కరోజులో సాధించబడతాయా? 'దత్త' ఏమైనా పలికివుంటే, భవిష్యత్ దర్శనపారవశ్యక్షణంలో పలికి ఉండాలి. వర్తమానంలో భావిదృశ్యం ఆమెకు సాక్షాత్కారించి ఉండాలి!

నేను నిలబడే ఉన్నాను. కాని దేనినీ బహిర్గతం చేయలేదు. ఒకక్షణం నిలబడడానికి నాకువ్యవధి ఉంది. కాని నా మనస్సుకాని అధిమనస్సుకాని ఎంత ఆలోచనా "గర్భితం" అయినప్పటికీ, నేను దేనినీ బహిర్గతం (deliver) చేయలేదు (deliver, pregnant అనే మాటలలో శ్రీఅరవిందుల సునిశిత హాస్యం గమనార్హం). కాని ఎంత తర్కబుద్ధి! ఎవ్వరైనా ముందుగా అతిమానసీకృతం కావాలా? అటు పిమ్మటే అతిమనస్సును గూర్చి తెలుసుకోవడం సాధ్యమవుతుందా? ఆహా! ఎంత తర్కం? అయితే నాకు వ్యవధి ఉన్నప్పుడు మరోసారి దానిని తప్పక బహిర్గతంచేస్తా.

1935, ఆగస్టు 29

అనువాదం: కె.యజ్ఞన్న

> **Never react with your lower being...**
> **Do not react just like that with**
> **what is most common place in you.**
>
> **The Mother**

అనిల్‌బరన్‌గారి రచన – శ్రీఅరవిందుల సవరణ

The Pioneer పత్రికా సంపాదకుడు 24 నవంబరు 1926 నాటి సిద్ధిని గురించి నన్ను రాయమని అడిగారు. అందులో శ్రీఅరవిందుల 'ది లైఫ్ డివైన్' లో నుంచి నేను చేసిన కొటేషన్:

"అంతర్లీనముగానున్న అధిమానస, అతిమానస (overmind, supermind) తత్త్వములు తెరవెనుక రహస్యస్థావరములనుండి వెలుపలికి రావాల్నంటే – అతిచేతనాశక్తులు, దేవతలు (the beings and powers of the superconscience) మనలోకి ప్రవేశించాలి. మనను ఉద్దీపింపజేయాలి. ఆ శక్తులు దేవతలు మనలోని శక్తులుగా, దేవతలుగా రూపుదాల్చి కార్యమును నిర్వహించాలి. అటుల జరగనిచో ఈ పరివర్తనము, ఈ రూపాంతరీకరణము జరుగనేరవు".

వ్యాసము చివర నేను ఈ విధముగా రాసి ముగించాను. "దీనినే వేదములో – *దేవానాం జనిమాని* – మర్త్యులైన మానవుల యందు దేవతల జననముగా వర్ణింపబడినది. పృథ్విపై అతిమానస ఆవిర్భావమునకు ఇది తప్పనిసరి అని శ్రీఅరవిందులు నుడివిరి. 24 నవంబరు 1926 నాడు జరిగిన విశేషమిదియే. 'ఇక భూలోకంలో అతిమానసము ఆవిర్భవించుటకు దేవతాశక్తులు తప్పకుండా సహకరించగలవు' అని రూఢి చేసుకొన్న తరువాతనే శ్రీఅరవిందులు ఆశ్రమమును స్థాపించిరి."

నా రచనను శ్రీఅరవిందులు ఈ విధంగా సవరించారు.

24 నవంబరు 1926 నాడు పొందిన సిద్ధి మూలంగా అతిమానస అవతరణమునకు అవకాశం దొరికింది. ఆ రోజున వారు ఏకాంతవాసంలోకి వెళ్ళిపోయి గాఢమైన తపోదీక్షలో నిమగ్నమైపోయారు.

ఈ సవరణను వారు 20 నవంబరు 1950 నాడు చేసిరి. ఇదే శిష్యుల రచనలలో వారు చేసిన ఆఖరి సవరణ. వారు 5 డిసెంబరు 1950 నాడు దేహమును చాలించిరి

(*Mother India*. Dec 1962, p. 29)

అనువాదం టి. మాధవరావు

శ్రీఅరవిందులతో కులాసా కబుర్లు

(ఎ. బి. పురాణిగారి స్మృతులు)

15-9-1926

శిష్యుడు: ఈసారి మన ప్రయత్నము ఫలిస్తుందంటారా? ప్రస్తుత పరిస్థితుల దృష్ట్యా ఇది విజయవంతం అవుతుందో లేదో చెప్పండి.

శ్రీఅరవిందులు: అవును, కాదు.

శిష్యుడు: అంటే?

శ్రీఅరవిందులు: న్యాయంగా నేను అవుననే చెప్పాలి. కాని వ్యావహారికంలో కాదేమో అనిపిస్తోంది. దానికి కారణం ఈ భౌతిక జగత్తు ఇంకా రెడీగా లేకపోవడమే. ఈ భౌతికలోకంలోని జడత్వమూ, అవరోధాలే దానికి కారణం.

శిష్యుడు: మరి మీరు న్యాయంగా అలాగే జరగాలని అంటారేమిటి?

శ్రీఅరవిందులు: భౌతికతలో, భౌతికప్రపంచములో, తేజశ్శక్తి మరింత ఎక్కువగా దిగివచ్చుచున్నందువలన, ఇంకనూ నిద్రాణమైన భౌతికపురుమడు మేలుకుంటున్న లక్షణములు గనపరుస్తున్నందు వలన.

శిష్యుడు: ప్రతిరోధములను అతిక్రమించాలంటే ఏ యే నియమాలను పాటించవలసి వస్తుంది? ఈ నియమపాలనలో మా బాధ్యతలు ఏమయినా ఉన్నాయా?

శ్రీఅరవిందులు: నియమములా! నేను జెప్పలేను.... నేను ఒకవేళ చెప్పినా నీవు గ్రహించలేవు.

శిష్యులు: మమ్ములను కనీసము విననీయండి. అర్థము జేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తాము.

శ్రీఅరవిందులు: సరే, మానవుడు దేవతలలోకాలతో తిన్నగా సంపర్కమేర్పరచుగోగల్గినపుడే అది సాధ్యపడుతుంది.

శిష్యులు: ప్రతిపదమునూ మీరు విపులీకరిస్తే తప్ప నాకు అర్థమగుట లేదు.

శ్రీఅరవిందులు: ఆ సంగతే నేను ముందరే చెప్పాను గదా!

శిష్యులు: నిమ్నలోకపు దేవతలా? లేక ఊర్ధ్వలోకపు దేవతలా?

శ్రీఅరవిందులు: నేను చెప్పినది దేవతలను గురించేగాని ప్రత్యేకంగా ప్రాణమనోలోకముల దేవతలను గురించి గాదు.

శిష్యుడు: భౌతికస్తరపు ప్రతిరోధములను అతిక్రమించుటకు దేవతాలోకములతో ప్రత్యక్షసంబంధము స్థాపించాలి అని మీరు అన్నారు. దీనికి ఏదైనా ఒక పద్ధతి ఉందా? లేక దేవలోకము తనంత తానే క్రిందికి దిగివస్తుందా? లేక ఏదైనా మహాశక్తివలన ఇది జరుగుతుందా?

శ్రీఅరవిందులు: ముందుగా మీరు మీ యూరోపియన్ మనస్తత్వమునకు స్వస్తి చెప్పాలి. అసలు మీరంతా మీ మనస్తత్వములలో సగము యూరోపియనులే, అపర యూరోపియనులు. దేవలోకము క్రిందికి రావాల్నంటే మనస్సును అధిగమించాలి. ప్రపంచాన్ని సామాన్య మానవదృక్పథముతో చూడకూడదు. ప్రాణకోశమునకు చెందిన శక్తులనే యథార్థమైన దేవతలుగా స్వీకరించడము, భౌతికపరమైన దృష్టికి మాత్రమే కట్టుబడి ఉండటము, ఈ రెండు విభిన్నభ్రమలను త్యజించాలి.

శిష్యులు: యూరోపియను మనస్తత్వము భౌతికవాదమే అనుటలో మీ ఉద్దేశ్యమేమిటి?

శ్రీఅరవిందులు: భౌతికపదార్థమే పరిణామ ప్రక్రియకు మూలాధారము అనుకోటం యూరోపియన్ భౌతికవాదము. వేరొక దృష్టికి అలవాటుపడని వారికి ఇది అసంభవముగానే ఉంటుంది.

అయితే యూరోపియన్ మనస్సును కించపరచడము నా అభిమతము గాదు. దాని పరిధిలో, అది సరియైనదే. కాని భౌతిక భూమికలో నిశ్చయమైన మార్పును తీసుకురావాలనేదే మా ప్రయత్నము. మనస్సును భౌతికసూత్రములతో బంధించు భౌతికవాదమే అంతిమసత్యము కాదు అను విషయము బోధపడిన తరువాత

కూడా వేరొక భిన్నమైన పొరపాటును అంటే ప్రాణమయ దేవతలే నిజమైన దేవతలు అని విశ్వసించే యూరోపియనుల సంగతి గూడా గమనీయము. ఉదాహరణకు భూతపరిశోధనలు, ప్రేతాత్మలతో సంభాషణలు, మార్మికమాధ్యమములతో ప్రయోగములు స్వచాలిత లేఖనాలు, జేస్తున్న యూరోపియనులుగూడా గలరు.

6-11-1926

శ్రీఅరవిందులు: నేను దేవతాలోకములను గురించి ప్రసంగించడము జరిగింది. ఆ విధముగా విశదీకరించకపోవుట ప్రమాదకరమైన విషయము. ఆ ఊర్ధ్వలోకములు క్రిందికి దిగివచ్చినపుడు మానవమనస్సు అవగాహన జేసుకోగలిగే స్థితిలో ఉండాలనే ఉద్దేశంతో ఆ సంగతి ప్రస్తావించాను. ఆలస్యము జరుగకుండా భౌతికస్తరములోనికి ఆ దేవతాలోకములను తీసుకువచ్చుటకే నేను ప్రయత్నిస్తున్నాను. ఇంతకు ముందైతే ఈ విషయప్రస్తావన అనావశ్యకముగా అనిపించవచ్చేదేమో గానీ ప్రస్తుతము ఆ లోకావతరణము గురించి ప్రస్తావించకపోవుట అపాయకరముగా పరిణమించగలదు.

9-11-1926

శిష్యుడు: దేవలోకము క్రిందికి రాగలదు అని కచ్చితముగా మీరు వాగ్దానము జేయగలరా?
శ్రీఅరవిందులు: నేను ఎటువంటి వాగ్దానము చేయను. "అతిమానసలోకము క్రిందికి దిగివచ్చిన పక్షములో" – అని మాత్రమే చెప్పగలను.

24 నవంబరు 1926 కు ముందుగానే జరిగిన కొన్ని
సంభాషణల సారాంశము:

అవాఙ్మానసగోచరమైన పరతత్వమొకటున్నది. ఆ తత్వమే సచ్చిదానంద స్వరూపములో ఆవిర్భవించును. ఆ సత్‌పదార్థములోనే సమస్తజీవుల వ్యక్తిత్వము ఇమిడియుంది. పిదప మహాబలాన్విత

మైన నాలుగు మహాశక్తులతో కూడిన అతిమనస్సు (Supermind) ఉన్నది. ఈ అతిమానసంలో ఏకత్వమే రాణిస్తూ ఉంటుంది. అది దాని ధర్మము.

అతిమానసలోకమునకు దిగువున, ప్రస్తుతసృష్టికి వెనుక దేవతల లోకాలుంటాయి. హిందూసంస్కృతిలోని శివుడు, విష్ణువు మొదలగు దేవతలు మానసములో నెలకొన్న నామములు, దివ్య మూర్తిత్వములు. భగవత్‌శక్తికి ప్రతినిధులుగా ఈ విశ్వాన్ని పరి పాలిస్తున్న దేవతలే ఈ శివుడు, విష్ణువు మొదలగువారు. There is a heirarchy of these beings. ఈ లోకాల క్రిందనే అభివ్యక్త మైన మన విశ్వమున్నది.

(Evening talks with Sri Aurobindo by A.B. Purani, 1982, pp. 479-81, 508-13)

అనువాదం: టి. మాధవరావు.

శ్రీమాత ప్రసంగ విశేషాలు
(అనిల్‌బరన్ దినచర్య పుస్తకాలనుండి)

24-11-1930: 24 నవంబరు 1926 నాటి విజయాన్ని దత్తా ఈ విధంగా వర్ణించారు "శ్రీఅరవిందులు మానవజీవితాన్ని, మృత్యు వును, సమస్తాన్ని జయించారు. శ్రీకృష్ణుడు అరుదెంచెను."

క్రిందటి రాత్రి శ్రీమాత చెప్పిన వివరణ – "ఇంతకు ముందర శ్రీకృష్ణుడు లేడని చెప్పటం లేదు. అయితే 24 వ తారీ ఖున ఆయన పదార్థచైతన్యంలోకూడా ఆవిర్భవించాడు. ఇక నూతనసృష్టికోసం ప్రయత్నించే సమయమాసన్నమైనదని శ్రీఅర విందులు చెప్పారు."

Psychic atmosphere ఆవహించటంవలన అప్పటి వాతావ రణము చాలా గంభీరంగా ఉన్నదని శ్రీమాత చెప్పారు. దేవతల నివాసభూమియైన అధిమానసలోకము భూలోకాన్ని స్పర్శించింది.

ఈ స్పర్శ చాలా అవసరము. అది లేకపోయిన యెడల అతిమానసరూపాంతరీకరణము (Supramental transformation) జరిగే అవకాశమే లేదు. ప్రస్తుతం మరొక రంగంలో పని జరుగుతోంది. ఎందుకంటె అది అవసరము కనుక.

8-11-1930

ప్రశ్న: మహాకాళి అధిమానస లోకానికి చెందినదా?
శ్రీమాత: అవును, ఆ నలుగురు దేవతలూ (శక్తులు[1]) అధిమానసలోకానికి చెందినవారే.
ప్రశ్న: శ్రీకృష్ణుడో?
శ్రీమాత: ఆయన కూడ అధిమానసానికి జెందినవాడే.
ప్రశ్న: మరి అతిమానసదేవతలంటే ఎవరు?
శ్రీమాత: అతిమానసదేవతలంటూ ఎవరూ లేరు. వాళ్లు అతిమానసలోకంనుంచి వస్తారు, అధిమానసలోకంలో ప్రకటితమౌతారు – అంతే.

శ్రీఅరవింద సర్కిల్ సం. 33 (1977) pp 73-74

అనువాదం: ఆర్. లక్ష్మీప్రసాదమ్మ

Q: **What is the exact significance of your statement: "Always behave as if the Mother was looking at you; because she is indeed, always present"?**

Sri Aurobindo: **It is the emanation of the Mother that is with each sadhak all the time.**

---

[1] మహేశ్వరి, మహాకాళి, మహాలక్ష్మి, మహాసరస్వతి

24 నవంబరు, 1926 – సిద్ధి దినము

ప్రపంచాన్ని ఉద్ధరించాలని, మానవజీవితాన్ని మెరుగుపరచాలనే సంస్కర్తలకు లోటు లేదు. అయితే అది కేవలం ధనశక్తితో కాని మానసిక వ్యూహంతోగాని జరగదు. దీనికి మూలకారణం మానవచైతన్యంలోని లోపము. ఈ సమస్యను శ్రీఅరవిందులు బాగా అర్థం చేసుకొని దానిని నివారించగల సామర్థ్యము ఒక్క అతిమానసానికే **(Supramental)** *ఉన్నదని కనిపెట్టారు. దాని కోసమని కృషి చేసారు. ఘోరతపస్సులో నిమగ్నమైపోయారు. ఆ ప్రయత్నము 1926 లో ఒక మజిలీకి చేరుకొంది. మొదటి ఘట్టము పూర్తి అయింది. ఆశ్రమంలో అప్పుడు నెలకొన్న విద్యుద్వాతావారణమును గురించి, పైనుంచి దిగివచ్చిన జ్యోతిశ్శక్తులను గురించి, అక్కడి శిష్యుల వర్ణనలు, విశేషానుభూతులను గురించి మనము తెలుసుకొనెదము.* *– సంపాదకుడు*

ఆ రోజుయొక్క ప్రాముఖ్యాన్ని అర్థం చేసుకోవాలంటే 1908-09 సంవత్సరంలో శ్రీఅరవిందులు కారాగారంలో పొందిన అనుభవాలనూ, వారి 1926 నవంబరు 24 నాటి అనుభవాలనూ జోడించాల్సి ఉంటుంది. అంతేగాక శ్రీఅరవిందులు తన వ్యక్తిగతసాధన గురించి 1920 లో శ్రీ బరీన్‌కు వ్రాసిన విషయాలను కూడ లెక్కలోనికి తీసుకోవాలి.

పదియేండ్ల ప్రాథమికదశ

1910 లో తాను పుదుచ్చేరికి రాకముందు 1920 ఏప్రిల్‌లో శ్రీ బరీన్‌కు వ్రాసిన లేఖలో తన యోగస్థాయి "ప్రాథమిక" మైనదిగాను, "ప్రారంభదశకు చెందినది" గాను వర్ణించారు. అంటే అది అతిమానసయోగంలో ప్రాథమికస్థాయి. ఆ లేఖలో ఇలా ఉంది. "మనలో ఉన్న జగద్గురువు అపుడు నా మార్గాన్ని ఆసాంతం నిర్దేశించారు – మొత్తం సిద్ధాంతాన్ని ఆ యోగంలోని దశాంగాలను వివరించారు. ఈ దశాబ్దకాలంలో (1910-1920) అనుభవం

ద్వారా వారు నాచే అభివృద్ధి చేయిస్తూన్నారు. కాని అది ఇంకా పూర్తి కాలేదు.

"మనం ఊర్ధ్వముఖంగా ఎదగనిదే – అంటే అతిమానస స్థాయిని చేరనిదే ప్రపంచపు అంతిమరహస్యాలు ఏమాత్రం అవగతం కావు. అది ఉత్పన్నం చేసే సమస్య అపరిష్కృతంగా మిగిలిపోతుంది.

దైవమే ఈ కార్యమును నడిపిస్తున్నది

"అది అంత తేలిగ్గా జరిగే మార్పు కాదు. ఈ పదిహేనుసంవత్సరాల తర్వాతకూడా నేను అతిమానస స్థాయిమార్గపు మూడుదశలలోని అట్టడుగు స్థాయిని మాత్రమే చేరుకోగలుగుతున్నాను. దానికంటె క్రిందిస్థాయి కార్యకలాపాలన్నిటినీ అందులోనికి తీసికొనే ప్రయత్నం చేస్తున్నాను. అయితే ఈ సిద్ధి పూర్తి అవగానే భగవంతుడు నా ద్వారా ఇతరులకు ఈ సిద్ధిని చాల స్వల్పప్రయత్నంతోనే ప్రసాదించగలడనే నమ్మకం నాకుంది. అప్పుడు నా అసలు కార్యక్రమం మొదలౌతుంది. విజయంకోసం నేనేమీ తొందరపడటలేదు. దైవం నిర్ణయించిననాడు జరిగేది జరుగుతుంది. తొందరపాటుతో రంగంలోకి దూకే ఉద్వేగం నాకు లేదు. ఒకవేళ నేను విజయం సాధించకపోయినా నేనేమీ చలించను. ఎందుకంటే ఈ కార్యం నాది కాదు. దైవానిది. దేవుడు నన్ను నడిపించినట్లుగా నడుస్తానుగాని మరెవరి మాటా వినను.

"వందల, వేల కొద్దీ శిష్యులను నేను కోరటం లేదు. సంకుచితమైన అహంకారాన్ని క్షాళన చేసికొని, భగవంతుని సేవలో పరికరాలుగా మారగల వారు ఒక వందమంది ఉంటే చాలు.

"తానే పరిపక్వంగానివాడు ఇతరులనెలా పరిపక్వం గావించగలడు?"

1920 లో అతిమానసముతో తొలి స్పర్శ

దీని ద్వారా మనం తెలుసుకొనేది ఏమిటంటే శ్రీఅరవిందులు పాండిచ్చేరి వచ్చేనాటికి తన మార్గాన్వేషణలో తడుముకోవటం లేదనీ, వారి మార్గం వారిముందు నిర్దేశింపబడిందనిన్నీ. 1910 తర్వాత వారి యోగం భగవంతుని అధీనం

లోనికి వెళ్ళింది. సాధనాక్రమంలోని దశాంగాల ద్వారా అది వారికి గోచరించింది. మానసికస్థాయికి పైనున్న అతిమానసస్థాయియొక్క ఉనికిని వారు అంత కాలము గమనించియే ఉన్నారు. 1920 నాటికి వారు అతిమానసచైతన్యంలోని అట్టడుగుస్థాయికి ఎదగడంలో విజయం సాధించారు. అంతేకాక వారి ప్రకృతిసిద్ధమైన కదలికలన్నీ అందులోనికి చేర్చుకొని ఉన్నారు.

కాని వారు ఏదో చేసి తీరాలని తొందరపడటం లేదు. అజ్ఞానపు ఉపకరణాలతో కాక ఊర్ధ్వచేతననుండి మాత్రమే పని చేయాలని నిశ్చయించుకున్నారు. అతిమానస అవతరణ పరిపూర్ణంగా స్థిరపడితే, అందరూ దానినుండి తేలికగా అతికొద్ది ప్రయత్నంతోనే లాభాన్ని పొందగలరనే నమ్మకం వారికి ఉన్నది.

సమయానికి శ్రీమాత ఆగమనము

ఈ విధంగా అతిమానససిద్ధి కోసం తన తపస్సు కొనసాగిస్తూ ఉండగా, దైవానుగ్రహమో అన్నట్లు శ్రీమాత వారి ఆంతరంగిక ఆధ్యాత్మికసాధనలో భాగస్వాములయినారు. 1926 ప్రారంభంనుంచి ఆశ్రమంలోని శిష్యులకు శ్రీమాత మార్గదర్శకులుగా ఉంటూ ఉన్నారు. ఇద్దరు, ముగ్గురు మహిళా సాధకులు కూడా ఉండేవారు. వారు శ్రీమాత దగ్గరకు ధ్యానంకోసం వెడుతూ ఉండేవారు. 1926 ఆగస్టు నుండి శ్రీమాత వద్దకు వచ్చే సాధకులసంఖ్య పెరుగుతూ వచ్చింది. శ్రీఅరవిందులు క్రమేణా ఏకాంతవాసం లోనికి వెళ్లిపోవటం, శ్రీమాత సాధకుల అంతర్గత సాధనకు, ఆశ్రమ బాహ్యజీవన నిర్వహణకు మార్గదర్శకత్వం వహించటం సహజంగానే, అప్రయత్నంగానే జరిగిపోయాయి. ధ్యానాలు రోజు రోజుకీ తీవ్రతరంగాను, ఏకాగ్రంగాను పరిణమించినాయి. శ్రీఅరవిందులు సాయంవేళల్లో బయట కూర్చోవటానికి రావటం నానాటికీ ఆలస్యం అవటం మొదలుపెట్టింది. ఆశ్చర్యకరమైన విషయం ఏమిటంటే ఈ మార్పులన్నిటినీ ఎవరూ అసహజంగా భావించలేదు. శ్రీమాతారవిందుల ఈ బృహత్తర కార్యక్రమంలో సాధకుల పాత్ర చెప్పుకోదగినది. ఆశ్రమవాతావ

రణంలోని బాహ్య, అంతర్గత పరివర్తనకు వారంతా సాక్షీభూతంగా ఉన్నారు.

1926 లో దివ్యచైతన్యము వత్తిడి చేయుచున్నది

1926 ఆగస్టు 15 కు కొన్ని రోజుల ముందరా, ఆ తర్వాత జరిగిన సాయంకాల ప్రవచనాల ధోరణి చూస్తే అతిమానసానికి, సాధారణ మనసుకూ మధ్యన ఉన్న లంకె ప్రాధాన్యతను సంతరించుకొంటుంది. దీనినే శ్రీఅరవిందులు అధిమనస్సు (Overmind) అని పేర్కొన్నారు. 1920 లో బరీన్‌కు శ్రీఅరవిందులు లేఖ వ్రాసిన నాటినుండి జరిగిన ఆరుసంవత్సరములలో శ్రీఅరవిందులు ఊర్ధ్వచేతన వైపుగా ఎంత ముందుకు వెళ్ళారో అదేవిధంగా దాన్ని ప్రకృతిలోకి దించటానికి కూడా అంతే కృషి చేశారనేది స్పష్టమౌతుంది. 1926 నవంబరు ప్రారంభంలో శ్రీఅరవిందుల సాయంకాలపు ప్రసంగాలు అనేకమార్లు దివ్యచైతన్యపు అవరోహణకుగల అవకాశాలు, దాని ప్రక్రియ అనే అంశం వైపు మళ్లేవి. ఈ సంభాషణలవల్ల చాలామంది సాధకులకు ఈ అవరోహణ దగ్గరలోనే ఉందనే భావన కల్గింది. దేవతలు భూమిపైకి దిగే అవకాశం ఉన్నది" అనేది స్పష్టం అయింది. "దివ్యజీవనం" (The Life Divine) లో శ్రీఅరవిందులు ఊర్ధ్వమానసస్థాయి, చేతన, దేవతలను గూర్చి స్పష్టమైన వివరణ ఇచ్చియున్నారు. 1926 సం॥ నవంబరు 24 న సంభవించిన అవరోహణను అర్థంచేసికోవటానికి సహాయపడే కొన్ని వాక్యాలను ఈ క్రింద పొందుపరుస్తాను.

అతిమానసంలో దేవతలందరూ ఏకమగుట

"మూలసత్త్వము" (Reality) యొక్క శక్తులను మనం అనేక దేవతారూపాలుగా భావించగలిగితే, అధిమనస్సు (Overmind) అనేకవేల దేవతాస్వరూపాలను క్రియలోనికి ప్రవేశపెట్టగలదు. వారిలో ప్రతివారు తనదైన ప్రపంచం ఒకటి సృష్టించుకోగల శక్తి గలిగి ఉంటారు. అయితే ఈ లోకాలు పరస్పరానువర్తితమై, సంబంధీకృతమై అనుబంధాలు కలిగి ఉంటాయి. వేదములలో ఇలాంటి, దైవములకు చెందిన

అనేక సమీకరణాలు ప్రస్తావించబడినాయి. ఆ దేవతలంతా ఒకే సత్తకు చెందినవారని చెప్పబడ్డారు. అయినా ప్రతి దేవత తానే సత్తయొక్క అసలు రూపం అయినట్లుగాను మిగతా దేవుళ్లంతా తనలోనే ఇమిడియున్నట్లున్నూ ఆరాధింపబడ్డారు. కాని ప్రతి దైవం ఒక ప్రత్యేక దైవం. అయితే ఒక్కోసారి సహదైవాలతో కలసి వర్తిస్తూ ఉండటం, లేక వారికి వ్యతిరేకంగాను, వేరుగాను ప్రవర్తిస్తూ ఉండటం కద్దు. అయితే అతిమానసస్థాయిలో ఈ భిన్నత్వం అంతా ఒక సామరస్యపూరిత లీలలా గోచరిస్తుంది. అధిమనస్సులో ఈ మూడుస్థితులూ స్వతస్సిద్ధమైన అభివృద్ధి, పరిణామశీలత కలిగిన విభిన్నస్థితులుగాను, లేక మిగిలిన స్థితులతో కలసి ఇంకా అధికతరసంయుక్తత గలిగిన సామరస్యపూరిత శక్తిగలవిగా కూడా ఉంటాయి.

ఏకైక చైతన్యము అనేక రూపములుగా వేరగుట

ఏకమాత్రసత్త వలెనే చైతన్యము మరియూ శక్తికూడ – ఒకటైన చైతన్యమే. స్వతంత్రప్రతిపత్తిగలిగిన అనేక చైతన్యవిజ్ఞానరూపాలుగా ప్రభవిస్తుంది. ప్రతి ఒకటీ తనదైన సత్యమార్గాన్ని యథార్థ్యం చేసే దిశగా పయనిస్తుంది. విభిన్నముఖాలు కలిగి కూడా ఒక్కటిగా ఉండగలిగిన యథార్థభావన తనకుగల విభిన్నముఖాలుగా విచ్ఛిన్నమై, ఒక్కొక్కటి స్వయంప్రతిపత్తిగల స్వయంభువు కాగల భావనాశక్తిగా అవుతుంది. ఒకటిగానున్న చిచ్ఛక్తినుండి స్వతంత్రమైన శతసహస్రశక్తులుగా విడుదల అవుతాయి. వీటిలో ప్రతిదీ తనను పరిపూర్ణం గావించుకోవటానికిగాని, అవసరమైతే, స్వప్రయోజనార్థమైగాని, ఇతరశక్తులపై ఆధిపత్య నాయకత్వములను సంతరించుకొని వాటిని లోబరచుకోటానికిగాని హక్కు కలిగి ఉంటుంది. అదే విధముగా సచ్చిదానందము కూడ వివిధములైన ఆనందశకలాలుగా విడిపోగలదు. కాని ఈ వేర్వేరు ఆనందశకలాలు స్వతంత్రమైన పరిపూర్ణస్థితిని చేరుకోగలగటంగాని, సర్వసత్తాస్థితిని సాధించటంగాని చేయగలిగి ఉంటాయి. ఈ విధంగా ఊర్ధ్వచేతన ఒకటిగానున్న సచ్చిదానందస్థితికి అనంతములైన అవకాశములను

కల్పిస్తుంది. ఇవన్నీ అనేకమైన లోకాలుగా ప్రభవించటంగాని, ఒకటిగా చేరి ఒకే లోకంగా వర్తిస్తూ నిరంతరం మార్పుచెందగల లీలల ద్వారా తమ సృష్టిని, ప్రక్రియను, గమనాన్ని, పరిణామాన్ని నిర్దేశించుకోగలిగి ఉంటాయి."

అధిమానసలోకపు లక్షణములు

"(అధిమనస్సులో) ప్రతి దైవానికి సత్తలోగల ఇతరదైవాల స్థానము తెలిసి ఉంటుంది. ప్రతిభావన ఇతర భావనలను, ఉనికిలో వాటికిగల స్థానాలను అంగీకరిస్తుంది. ప్రతి శక్తి ఇతరశక్తుల యాథార్థ్యాన్ని, పర్యవసానాలను ఒప్పు కొంటుంది. ప్రత్యేకమైన సాఫల్యతను సిద్ధింపచేసుకొన్న ఏ ఆనం దస్థితిగాని, అనుభవముగాని, ఇతరస్థితులను లేక అనుభవముల లోని ఆనందాన్ని త్రోసిరాజనటంగాని, నిషేధించటంగాని చేయదు. ఊర్ధ్వమనస్సు అనేది విశ్వసత్యము యొక్క నియమము. విశా లము, అనంతము అయిన విశ్వసౌజన్యతయే దాని ఆత్మ. పరి పూర్ణ క్రియాశీలత్వము, మరియు ప్రత్యేక చలనశీలత్వము దాని శక్తి."

ఊర్ధ్వచైతన్యము దిగివచ్చే సూచనలు

సూచనప్రాయమైన వ్యక్తిగత అను భవంవల్లనైతేనేమి, ఆశ్రమవాతావ రణ ప్రభావంవల్లనైతేనేమి ఊర్ధ్వ చేతనయొక్క అవరోహణ త్వరలో సంభవించగలదన్న భావన చాలామంది సాధకుల (శిష్యుల) మనసులలో బలపడసాగింది. ఆశ్ర మముయొక్క బాహ్యస్వరూపంలో పెద్దమార్పులు సంభవించగల వని చాలామంది భావించారు. సాయంకాలం కూర్చోటానికి శ్రీఅరవిందులు సాధారణంగా వచ్చే 4-30 గంటలు క్రమంగా ఆరు, ఏడు లేక ఎనిమిది అవుతూ ఉండేది. ఒకరోజు రాత్రి రెండుగం టలకు రావటం ముందెన్నడూ లేనిది! శ్రీఅరవిందుల శక్తులన్నీ ఊర్ధ్వచేతనను అధిరోహింపజేయటానికే వినియోగింపబడుతు న్నాయనీ, వారొక లిప్తకాలం కూడ మిగతా వాటికై మరలించ టంకాని, వృథాచేయటంగాని జరగటం లేదనేది స్పష్టం అవు తుంది. శిష్యులతో బాహ్యసంబంధం కలిగివుండటం అవసరమై

యున్నప్పటికీ, తన అంతర్గతమైన పరిశ్రమకు అధికసమయం అవసరమై యుండుటవల్ల, శ్రీఅరవిందులు వారితో గడపటం కష్ట తరం అవుతూ వచ్చింది.

దైవకార్య నిమిత్తమై శ్రీఅరవిందుల ఏకైక దీక్ష

వారి బృహత్తర కార్యక్రమం ఏమీ తెలియనివారు, వారు దైవకార్యంలో ఎంత నిజాయితీతోనూ, ఏకాగ్రతతోనూ ఉండేవారో కొంచెం కూడ గ్రహించలేరు. నిజానికి బయటవ్యక్తులు వారి మహత్తర ప్రయత్నాల ఆచరణీయ ఫలితాలను గురించి సందేహపూరితంగా ఉండేవారు. వారి ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాన్ని గురించి గొప్ప ఆశలు నిర్మించుకున్న నిజమైన ఆరాధకులు సైతం నిరాశపడజొచ్చారు. శ్రీఅరవిందులవారు అఖండమైన పరబ్రహ్మాను వెతుకుతూ ఏ ఊషర క్షేత్రాల్లోనో దారితప్పి ఉంటారనీ, అనంతంలోని అర్థంకాని ఆవృతములలో చిక్కుకొని ఉంటారనీ, తమ అజ్ఞానంవల్ల భావించేవారు! శ్రీఅరవిందులు ఈ భూమిపై పట్టు వదిలివేశారని, వేదనాపూరితమైన మానవాళియొక్క తీవ్రమైన, అత్యావసరమైన సమస్యలను పట్టించుకోవటం లేదనీ నమ్మారు. అలా కాకపోతే వారి దివ్యమైన మరియు ఉపశమనం కల్గించే సహాయం కోసం అంతగా అలమటించే మానవాళికి సహాయం చేద్దామని తొందరపడకుండా ఉంటారా? దివ్యమయిన అట్టి సహాయం అపుడు కాక మరెపుడు అవసరమౌతుంది?

దివ్యచైతన్యము ఫలితములనిచ్చుట

కాని, పైకి కనిపించే అసంబద్ధతలు అలా ఉండగా అదృష్టవశాత్తూ వారి సాన్నిహిత్యంలో నివసించే కొద్దిమంది మాత్రం శ్రీఅరవిందులు భూమ్మీద ఆవిష్కరింపబూనే ఆ ఊర్ధ్వశక్తి ఆచరణయోగ్యమైన ఫలితాలను ఇచ్చే సమర్థత కలిగి యుండుటయేగాక, నిజంగానే అలాంటి ఫలితాలని ఇస్తూ ఉన్నదని బాగుగా గమనించారు. ఊర్ధ్వశక్తితో శ్రీఅరవిందులకుగల సంబంధం, తాదాత్మ్యత ఎలాంటివంటే వారి సామీప్యంలోగాని, దూరంగాగాని ఉన్నవారిని సైతం ఆ శక్తితో ఓ సంబంధం కలి

గేలా చేసేవారు. వారి సహాయంతో శారీరకరుగ్మతలు నయంచేసు కొన్న సందర్భాలు ఉంటూ ఉండేవి. పరబ్రహ్మమార్గంలో దారి తప్పారన్న మాట నిజం కాకపోవటమేగాక, అందుకు భిన్నంగా మారి మార్గాన్ని రోజు రోజుకూ మరింత స్పష్టంగా చూసేవారు. ఆ అవరోహణ భూమ్మీద సంభవించటం సృష్టిలో తప్పనిసరి యైన మరియు సహజమైన పరాకాష్ఠ అని భావించేవారు.

మానవాళిపై శ్రీవారి అనుగ్రహం

శ్రీఅరవిందులుకంటె మరెవరికీ మానవాళిపై ఎక్కువ సానుభూతిగాని, ఆవేదనగాని లేవనేవి వారి శిష్యులకు తెలుసు. వారి నుండి మానవాళికి జాలువారుతున్న నిశ్చల, సుస్థిర సహాయాన్ని వారు కొన్ని సందర్భాలలో గమనించారు కూడ. ఆశ్వపతిని గూర్చి శ్రీఅరవిందులు "సావిత్రి" లో వ్రాసిన "అతని ఆత్మయొక్క నిశ్చలత్వం సంక్షోభిత ప్రపంచానికి తోడ్పడింది" అనే వాక్యాన్ని చదివినపుడు, ఇది శ్రీఅరవిందుల స్వానుభవమే అన్న భావన వారికి తర్వాత కలిగింది. "ప్రయోజకత్వం" అని అందరూ అతిగా చెప్పుకొనేది మరొకటి ఉందా? "మీ సమస్యలు పరిష్కారం చేస్తాను" అనే ప్రగల్భం, సమస్యలను పరిష్కరిస్తుందా? నిజంగా శాశ్వతంగా తీరకపోవటంగాని, పాక్షికంగా తీరటంగాని జరిగి, కర్తకు అసత్యపుతృప్తి మరియు అసత్యపు ఆత్మసంతృప్తి కలగటంగాక మరేమౌతుంది? నిజానికి మాయా కల్పిత సంతృప్తియొక్క భ్రమలో పడనంత దృఢమైన పట్టు ఈ ప్రపంచంపై వారికి ఉన్నది.

'కర్మసు కౌశలం' అంటే ఏమిటి?

వారి దృష్టిలో "కర్మసు కౌశలం" అంటే ఉన్నతమైన సత్యచేతన నుండి వర్తించటమే. ఊర్ధ్వచేతన భౌతికభూమికకు దిగనంతకాలం, అంతేకాదు స్థూలపదార్థ చేతనలోనికి దిగనంతవరకు బాహ్యాకార్యక్రమాలను ప్రారంభించాలని వారు కోరటం లేదు. ఆ విధంగా మాత్రమే 'దైవాన్ని సంపూర్ణంగా తనలో వ్యక్తం చేసుకోగల నూతనజీవనం' రూపొందు

తుంది. మానవసమస్యలకు అంతిమపరిష్కారం, వారు ప్రారంభిం చిన ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమంలో మాత్రమే ఉంది.

శరీరకణములు దివ్య చైతన్యమును గ్రహించుట

రోజులు, నెలలు, సంవత్సరాలు గడచిపోయాయి. శ్రీఅరవిందులు తన కార్యక్రమం ప్రారంభించటానికి ఏమాత్రం తొందరపడటం లేదు! ఊర్ధ్వశక్తి దిగిరావటానికి తగిన పరిస్థితులను వారు ఇంతకాలమూ సిద్ధం చేస్తూ ఉన్నారు. అలాంటి ఎట్టి ప్రయత్నానికైనా, అజ్ఞానశక్తుల నుండి రాగల నిరోధం సహజంగా చాల తీవ్రమైనది. దేహకణాలను, ఆ దివ్యతేజఃప్రసారానికి తెరచియుంచటం కోసం బ్రహ్మాండమైన కార్యక్రమంలో వారు నిమగ్నమైయున్నారని, దీనికి అచేతననుండి తీవ్రనిరోధం ఎదుర్కొనవలసి వస్తున్నదని వారే ఒక సాయంత్రం తమ ప్రసంగంలో తెలిపారు. (మహాబలాఢ్యుడైన వారు మాత్రమే భరించగల ఈ శ్రమ) లేక అతికష్టమైన ఈ శ్రమ శ్రీఅరవిందులు తనకోసంకాక సర్వమానవాళి కోసమే చేపట్టారనీ, పరిణామక్రమంలో మానవుడు ఒక క్రొత్తపుంత తొక్కటం కోసం ప్రయత్నించారనీ "సావిత్రి" లోని ఈ క్రింది వాక్యాలు వారికే వర్తిస్తాయని స్పష్టమౌతుంది. "The world unknowing, for the world she stood".

అందువలన, శ్రీమాతారవిందుల అనుగ్రహంవలన వారి శిష్యులు కూడ శుభముహూర్తం దగ్గరపడుతూన్నట్లు భావించటం, వారి హృదయాలు ప్రతీక్షతో, ఏకాగ్రతతో నిండియుండటం సహజమే మరి.

నవంబరు 1926 మొదటి నుండి పైనుండి శక్తి వత్తిడి

1926 నవంబరు నుండి "ఊర్ధ్వశక్తి" యొక్క ఒత్తిడి భరించరానిదిగా ఉండేది. చిట్టచివరకు నవంబరు 24 న శ్రీమాత అనేక సంవత్సరాలుగా ఎదురుచూచిన ఆ విశేషదినం రానే వచ్చింది. సూర్యుడు దాదాపు అస్తమించాడు. అందరూ తమ తమ పనులమీద వెళ్లారు. కొందరు సముద్రతీరానికి వాహ్యాళికి వెళ్లారు. ఆ సమయంలో శ్రీమాత

అందరినీ సాధారణంగా ధ్యానం జరిగే వరండాలో వెంటనే సమావేశం కావలసిందిగా కబురు పంపించారు. ఆ వార్త అందరికీ చేరటానికి ఎంతోసేపు పట్టలేదు. ఆరుగంటలకల్లా సాధకులు చాలావరకు అక్కడకు చేరుకున్నారు. అప్పుడే చీకట్లు అలముకొంటూ ఉన్నవి. వరండాలో శ్రీఅరవిందుల గదిగుమ్మం దగ్గర ఆయన కుర్చీ వెనుక మూడుచైనాడ్రాగన్లు (నిప్పులు క్రక్కే సరీసృపాలు) గల నల్లని తెర వ్రేలాడుతూ ఉన్నది. ఆ డ్రాగన్లు ఒకదాని నోట్లో మరొకదాని తోక ఉన్నట్లు చిత్రించబడి ఉన్నాయి. ఆ చిత్రం తెర మొత్తం ఆక్రమించి ఉంది. ఆ తర్వాత మాకు తెలిసింది. చైనాలోని ఒకానొక జోస్యం ప్రకారం ఎప్పుడైతే మూడుడ్రాగన్లూ కలిసి ఉంటాయో అప్పుడు సత్యం భూమిపైకి అభివ్యక్తం అవుతుంది (ఆ డ్రాగన్లే భూమి, మనసు, ఆకాశము). ఈ నవంబరు 24 న సత్యము భూమిపై అవతరిస్తూ ఉన్నది. ఆ తెర ఆ విధంగా ప్రాధాన్యతను సంతరించుకొంటుంది.[2]

దివ్యచైతన్య స్రవంతి

శిష్యులంతా వచ్చిన తరువాత ఒక గాఢమైన ప్రశాంతత అక్కడ నెలకొని ఉన్నది. మహాసముద్రప్రవాహం వలె పైనుండి ఎగసి పడుతున్న ఓ తేజఃపుంజాన్ని చాలమంది తిలకించారు. తలపై ఏదో అవ్యక్తమైన ఒత్తిడిని అందరూ అనుభవించారు. ఒకానొక

---

[2] హార్దన్ బక్షిగారి దినచర్యపుస్తకంలో 2-12-1926 నాడు రాసిన విషయము (అప్రకటితము)
ఆ తెరమీద బొమ్మను గురించి శ్రీమాత ఈ విధంగా చెప్పారు. అది అమరత్వానికి చైనీయుల (జపాను కూడ) సంకేతము. ఆ తెరగుడ్డ జపాను తయారి. ఆ గాథ ప్రకారం, ఆ మూడు డ్రాగన్‌లు (చైనా సరీసృపాలు) – అఖాతమునకు, భూమికి, వాయువుకు చెందినవి – కలిసినప్పుడు మనిషి అమరుడవుతాడు. చైనాదేశంలో డ్రాగన్ దేవతాచిహ్నము. ఈ సాంప్రదాయము మనదేశంనుండి వెళ్లి వాళ్ల రూపాన్ని పొందినదే. మరియొక నాల్గవడ్రాగన్ క్రిందికి వచ్చినప్పుడుగాని ఆ అమరత్వము లభించదు. అతిమానసదేవతయే ఆ నాల్గవడ్రాగను.

విద్యుదావేశం ఆ ప్రదేశాన్ని ఆవహించినట్లు అనిపించింది. ఆ నిశ్శబ్దంలో కేంద్రీకృతమైన ఆకాంక్ష, ప్రతీక్షలతో నిండియున్న ఆ వాతావరణంలో సర్వసాధారణం అయినా అసాధారణం అని పించే "టిక్" అనే శబ్దం ప్రవేశద్వారపు తలుపు వెనుక వినప డింది. ఆశ ఉవ్వెత్తున ఎగసింది. వారగా తీసిన తలుపుసందుల్లో నుండి శ్రీమాతారవిందులు దర్శనమిచ్చారు. శ్రీమాత తన కను సన్నలతో శ్రీఅరవిందులను ముందుకు అడుగిడవలసినదిగా సూచించారు. అదే విధంగా ఆమెను కూడ రమ్మన్నారు. గంభీ రమైన మెల్లని అడుగులతో శ్రీమాత ముందుకు రాగా, శ్రీఅర విందులు కూడ గంభీరమందయానంతో అనుసరించారు. వారి కుర్చీ ముందుండే చిన్నబల్ల ఆ రోజు లేదు. శ్రీఅరవిందుల కుడి వైపున శ్రీమాత ఒక చిన్నబల్లపీట పై కూర్చున్నారు.

పరిపూర్ణ సజీవనిశ్చలత – దైవత్వం తొణికిసలాడే సజీవ నిశ్చలత అది. ధ్యానం దాదాపు నలభై ఐదు నిమిషాలు కొనసా గింది. ఒకరి తర్వాత ఒకరుగా శిష్యులు శ్రీమాతకు ప్రణమిల్లారు. *శ్రీమాతారవిందులు వారికి తమ దీవెనల నందించారు. ఆ సమ యంలో, శ్రీమాత ద్వారా తాను దీవిస్తున్న భావన కలిగేట ట్లుగా, శ్రీఅరవిందులు శ్రీమాత వెనుకనుండి తన కుడిచేతిని ముందుకు రానిచ్చారు. అనంతరం అదే మౌనంలో కొద్దిసేపు ధ్యానం జరిగింది.* ఆ ప్రశాంతధ్యానం, దీవెనల విరామంలో అనేక మంది ప్రత్యేక అనుభూతులు పొందారు. అంతా అయిపోయిన తరువాత ప్రతివ్యక్తీ తామొక దివ్యస్వప్నం నుండి మేల్కాంచినట్లు భావించారు. ఆ వైభవము, ఆ పరవశము, ఆ పరిపూర్ణ సౌందర్యా నుభూతి వారనుభవించారు. ఏదో వేళ్ళపై లెక్కించగల కొద్ది మంది మాత్రమే శ్రీమాతారవిందుల దీవెనలందుకున్న సమయం కాదది – ఆ సమయం (ముహూర్తం) యొక్క ప్రాధాన్యత అంత కంటే బహువిశిష్టమైనది.

It was certain that a Higher Consciousness had descended on earth. In that deep silence had burgeoned forth, like the sprout of a banyan tree, the beginning of a

mighty spiritual work. This momentous occasion carried its significance to all in the divine dynamism of the silence, in its unearthly dignity and grandeur and in the utter beauty of its every little act. The deep impress of divinity which everyone got was for him a priceless treasure.

శ్రీమాతారవిందులు లోనికి వెళ్ళారు. దత్తా వెంటనే స్ఫూర్తి పొందారు. "దైవం ఈనాడు భౌతికంలోనికి దిగాడు" అని ఆ మౌనంలోనే వారన్నారు. నవంబరు 24 కూడ, శ్రీమాతారవిందుల జన్మదినోత్సవాలకు ఇచ్చే ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలనేది న్యాయమే. ఎందుకంటే ఆనాడు వారి ఉద్యమానికి ప్రతీకగా ఊర్ధ్వశక్తి భూమిమీద అవతరించింది. ఏ ఊర్ధ్వమానసమైన అనంతచైతన్యం శ్రీకృష్ణునిగా అవతారం దాల్చిందో అదే చైతన్యం ఈనాడు భౌతిక పదార్థంలోకి దిగివచ్చి, అతిమానసావతరణకి దోహదం చేసింది.

తర్వాతకూడ శ్రీఅరవిందులు అనేక సందర్భాలలో దీన్ని గురించి వ్రాశారు. అక్టోబరు 1935 లో ఇలా వ్రాశారు. "అది (24-11-1926) శ్రీకృష్ణుడు భౌతికంలోకి దిగిన రోజు."

"శ్రీకృష్ణుడు అతిమానసతేజస్సు కాదు. తానుగా తీసికొని రానప్పటికీ, అతిమానసము, ఆనందము పదార్థంలోకి దిగిరావటానికి రంగం సిద్ధం చేస్తున్న ఊర్ధ్వమానసదేవతామూర్తియే శ్రీకృష్ణుడు. ఆయన ఆనందమయుడు, పరిణామక్రియను తన ఆనందంవైపుకు నడిపించటానికి ఊర్ధ్వమానసంద్వారా చేయూతనిస్తాడు"[3]

24 నవంబరు, 1926 నాడు అక్కడున్న శిష్యులు:[4]
1. బిజయ్ కుమార్ నాగ్ 2. నళినీకాంత గుప్త 3. కె. అమృత 4. మోని (సురేష్ చక్రవర్తి) 5. పవిత్ర (ఫిలిప్ బార్బియర్ సెయింట్ – హిల్లర్) 6. బరీంద్ర కుమార్ ఘోష్ 7. దత్తా (మిస్ హాడ్గసన్)

---

[3] శ్రీఅరవిందులు, *On Himself*, p. 136

[4] ఇందులో అందరి పేర్లూ లేవేమో అనిపిస్తోంది. హార్ధన్ బక్షి పేరు లేదు.
సంపాదకుడు

8. కె. రాజంగమ్ 9. సత్యేన్ 10. ఎ. బి. పురాణి 11. లీలావతి (పురాణీగారి భార్య) 12. పూనమ్‌చంద్ 13. చంపాబెన్ (పూనమ్ చంద్‌గారి భార్య) 14. రజనీకాంత్ పలిట్ 15. డా॥ ఉపేంద్రనాథ్ బెనర్జీ 16. చంపక్‌లాల్ 17. కనైలాల్ గంగూలీ 18. ఖితీష్ చంద్ర దత్ 19. వేలూరి చంద్రశేఖరం 20. పూజాలాల్ 21. పురుషోత్తమ్ పటేల్ 22. రతి పలిట్ 23. రాంభాయి పటేల్ 24. నానీ బాల.

అనువాదం కె.ఆర్.ఎల్. నరసింహారావు

హరధన్ బక్షి దినచర్య పుస్తకంలోని కొన్ని విశేషాలు

24 నవంబరు 1926:

మీరాదేవి 7 గం॥ లకు మమ్మల్ని మేడమీద వరండా లోకి రమ్మని పిలిచారు. ఇరవైనిమిషాల తర్వాత శ్రీమీరాదేవి, శ్రీఅరవిందులు వచ్చారు. వారికి మేమందరము పాదాభివందనము గావించితిమి. ఆనాడు శ్రీఅరవిందులు నన్ను కొత్తరకంగా ఆశీ ర్వదించారు. నేను నా లోటుబాట్లకు పశ్చాత్తాపము జెంది, పై నుంచి సత్యము దిగివస్తోందని తలచి, దాన్ని గ్రహించుటకై తయారగుచుంటిని. సామూహికంగా దీక్ష జరుగుతున్నట్లు నా కనిపించింది. అందుకని నా అంతరంగిక కవాటములను తెరచి పెట్టుకొని రిసెప్టివ్‌మూడ్‌లో ఉన్నాను. శ్రీమీరాదేవి శ్రీఅరవిం దుల పాదములచెంత కూర్చొని ఉన్నది. ఆయన ఒకచేతిని శ్రీమాత శిరస్సు మీద (ముట్టుకోకుండా) ఉంచి రెండవ చేత్తో మమ్ములను ఆశీర్వదించారు. శ్రీమీరాదేవి కూడ మమ్ముల నాశీ ర్వదించారు.

గోడమీద ముఖ్మల్‌గుడ్డతో చేసిన తెర ఒకటి ఉన్నది. దాని మీద ముదురునీలము, బంగారుఛాయలతో వేసిన బొమ్మ లున్నాయి. అవి కాంతిమయమైన శక్తులను, దేవతలను స్ఫురింప జేస్తూ భగవంతుడిని, ఆయన రాజ్యాన్ని క్రిందికి తీసుకొని వస్తు

న్నట్లనిపించింది. వాటిలో ఒకపక్షి బంగారుఛాయలో ఉండి గరు త్మంతుని పోలివున్నది.

ఆ తరువాత వారిరువురు లోపలికి వెళ్లిపోయారు. I opened myself widely to them to know their demands on me. నా హృదయంలో శ్రీమీరాదేవి స్పర్శను, మనస్సులో శ్రీఅర విందుల స్పర్శను పొందినట్లు నాకు అనుభూతమైంది. ఇక నా సాధనలోని కష్టాలు పైకి విజృంభించి నన్నెదిరించటల్లేదు. కాని అవింకా మాయం కాలేదు.

నన్ను రక్షించి శిష్యునిగా స్వీకరించమని వారిని ప్రార్థించి తిని. చివరకి దత్త "మహాప్రభూ, దిగిరమ్మ. దుఃఖాన్ని, మృత్యు వుని ఓడించి మాకు అమరత్వమును ప్రసాదించుము" అని ప్రార్థిం చెను.

కాని ఆ రహస్యం రహస్యంగానే ఉండిపోయింది. దాన్ని తెలుసుకోవాలి. చైత్యసీమలో (in the psychic) కొంతమంది సాధ కులు చుట్టూ కూర్చుని మధ్యలో ఎవరికో (స్పష్టంగా కనపడ లేదు) సమర్పించుకుంటున్నట్లు నాకు అనుభూతమైంది. అప్పుడు రాత్రి 10 గం॥ అయింది. శ్రీఅరవిందులు, శ్రీమాత లోపలికి వెళ్లి పోయారు. జరిగినదాన్ని గురించి ఏమైనా సూచన వస్తుందేమో నని నేనా రాత్రి చాలా నిశ్శబ్దంగా ఉన్నాను. నా శరీరంలో ఒక భావము రూపుదిద్దుకుంది. ఎవరో చూపుడువేలుమీద చక్రాన్ని ధరించి ఇంకో చేత్తో నన్నాశీర్వదించినట్లు స్ఫురించింది. (అది శ్రీకృష్ణుడు వస్తున్నాడనే నా ఆలోచనవలన అయివుండవచ్చును.)

25 నవంబరు 1926

నిన్న దత్తాగారు తన ప్రార్థనలలో శ్రీకృష్ణుడు వచ్చినట్లు చెప్పారని రాజంగం గారు నాకు చెప్పారు. శ్రీకృష్ణుడు దిగివచ్చి కొన్ని విభాగముల మినహా భౌతికమునంతను జయించినట్లు మీరాదేవి డాక్టరుబాబుకు చెప్పారు. ఆ పని కూడ ఆగస్టు 15 కి పూర్తిఅయిపోతుంది.

అనువాదం: ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

శ్రీ బరీన్ ఘోష్[5] జ్ఞాపకాలు
(ఇంతవరకు ప్రచురించబడని వ్రాతప్రతులనుండి)

శ్రీఅరవిందుల మహోన్నత సిద్ధి ఆశ్రమవాతావరణాన్ని పూర్తిగా మార్చివేసే శుభఘడియలు మాకు తెలియకుండానే సమీపిస్తున్నాయి. ఒకరోజు ఉదయం శ్రీఅరవిందులు ప్రత్యేకంగా నన్ను మేడమీదకు పిలిచి సాధకులందరకి వ్యక్తిగతంగా తెలుపమని మృదువుగా నాకో ఆదేశం ఇచ్చారు. ఇకనుండి శ్రీఅరవిందులు తీవ్రమైన యోగసాధన నిమిత్తం పూర్తిగా ఏకాంతవాసంలోని వెళతారని అందరకూ తెలియజేయమన్నారు. మహత్తరమైన దివ్యపరివర్తనము జరుగుటకు ఇది తప్పనిసరి. ఇకముందు సాధకులందరూ వారివారి సాధకబాధకాలను నివేదించుకోవటానికి శ్రీమాత వద్దకే వెళ్ళాలనీ, తమ వద్దకు రావద్దనీ ఆదేశించారు. శ్రీమాతే ఆశ్రమనిర్వహణకు సంబంధించిన అన్ని కార్యక్రమాలను పర్యవేక్షిస్తారనీ, తాను మాత్రం కేవలం పరోక్షంగా సహకరించగలరనీ తెలిపారు.

ఇది విని ఆశ్రమంలోని సాధకులంతా ఆశ్చర్యచకితులైనారని నేను ప్రత్యేకంగా చెప్పవలసిన పని లేదు. వారికి ఏమీ పాలుపోలేదు. శ్రీఅరవిందులకు ఆ అద్భుతమైన సిద్ధి కలిగి వెంటనే ఆశ్రమవాతావరణాన్ని యావత్తూ తేజోభరితంగా మార్చివేసింది గాని లేనియెడల మేమామార్పును తట్టుకుండేవాళ్లం కాదు.

ఒకనాటి మధ్యాహ్నం Miss Hodgson ఒకానొక ఆనందాతిరేకస్థితిలో నావద్దకు వచ్చి ఏదో మహాద్భుతం జరిగిందనీ, శ్రీఅరవిందుల దీవెనలకై సాధకులనందరని వెంటనే పిలువవలసిందిగా నాకు తెలిపింది. చాలా ఆశ్చర్యంతో మేమంతా వెంటనే బయటి వరండాలో సమావేశమయ్యాము. కొంతసేపటికి శ్రీమాత శ్రీఅరవిందులను నడిపించుకొని వచ్చారు. అజ్ఞానాంధకారంతో ఉన్న మనుష్యమాత్రులం మేము, శ్రీఅరవిందులు అధిరోహించి,

---

[5] శ్రీఅరవిందుల తమ్ముడు

తనలో అవతరింపచేసుకున్న ఆ సమున్నత దివ్యఅంతస్సత్త్వాన్ని గమనించే స్థితిలో లేము. శ్రీఅరవిందులు సాక్షికసమాధిస్థితిలో ఉండగా శ్రీమాత వారిని బయటకు తోడ్కొనివచ్చారని మాత్రమే అనుకున్నాము. అతికష్టంమీద వారు కుర్చీలో ఆసీనులైనారు. సాధకులంతా వెంటనే మూక ఉమ్మడిగా వారి పాదాలపై పడి – కొంచెంకూడా అర్థం చేసికొనలేకపోయినా అప్రయత్నంగానే ఆరాధనాభావంతో, సాష్టాంగపడకుండా ఉండలేకపోయారు.

మరునాటి ఉదయంనుండి శ్రీఅరవిందులు మామధ్య లేరు. శారీరకంగా వారు కనుమరుగైనా, సృష్టి వెనుకన ఉన్న అవిచ్ఛిన్న దివ్యత్వంవలె, నిత్యసిద్ధగంభీర మౌనశక్తివలె, మా వెన్నంటే ఉండేవారు. మా మధ్యన కలసిమెలసి ఉన్నప్పటికంటె మేము ఆయననూ, ఆయనతోగల అతీంద్రీయ సంబంధాల ప్రభావాలను ఇంకా స్పష్టంగా అప్పుడు పొందగలిగాము. అనిర్వచనీయమైన ఈ ఏకాంతస్థితివలన వారు ఒక అదృశ్యక్రియాశక్తివలె, వారి అనుభవాలను, తేజస్సును మరింత శక్తివంతంగా ప్రసారం చేస్తూ ఉండేవారు. వారు ఏకాంతాన్ని కోరుకోవటంవలన వాతావరణం ఉద్రిక్తంగా (tense) ఉద్వేగభరితంగా (electric) మారిపోయింది. వారియొక్క ఏకోన్ముఖవాంఛ, మరియు యోగసాధనయొక్క తీవ్రత చాలవరకు ఈ అద్భుతపరిణామాన్ని కలిగించాయి. ప్రచ్ఛన్నమై ఇంద్రియానుభూతికి అతీతమైన శ్రీఅరవిందులు తన ద్వారా దివ్యచైతన్యము ప్రసారమై క్రియాశీలమవటానికి పూర్తి అవకాశం కల్పించారు. అచేతనమై, జడమైన మృత్తికవంటి ఈ దేహకోశము చిన్మయశక్తికి అవరోధమే అవుతుంది. చిన్మయశక్తి అంతస్సత్త్వంగా (essence) రూపాంతరం చెందేవరకు ఈ దేహం దానిని ప్రకటించనూ లేదు, ప్రసరించనూ లేదు.

ప్రాపంచపు పంకిలస్పర్శ నుండి దూరంగా ఉండేందుకే శ్రీఅరవిందులు ఏకాంతవాసంలోనికి వెళ్లారుకాని నిజానికి అధికారం వారి చేతుల్లోనే ఉండేది. ప్రతిచిన్న విషయం వారికి నివేదించబడేది. ప్రతిదానికి, అదెంత చిన్నవిషయమైనా, శ్రీమాత వారిని సంప్రదిస్తూ ఉండేవారు. తనదైన సృష్టిని ప్రచ్ఛన్నంగా

శ్రీమాత ద్వారా పర్యవేక్షిస్తూ, దిశానిర్దేశం చేస్తూ శ్రీమాతయొక్క అద్భుత కార్యనిర్వాహక సామర్థ్యాన్ని, వివిధ విషయాలపై ఆమె కుగల అధికారాన్ని సద్వినియోగం చేసుకుంటూ, ఒక అత్యున్న తశక్తిగా శ్రీఅరవిందులు ఉండేవారు.

అనువాదం: కె.ఆర్.ఎల్. నరసింహారావు

రజనీ పలీట్ స్మృతులు

24 నవంబరునాడు సాయంత్రం సుమారు 4 గం॥ లకు నేను ఆశ్ర మానికి వెళ్లి బిజోయ్‌నాగ్‌గారి గదిలో (ఇప్పుడు పృథ్వీసింగ్‌గారి ఆఫీసుగది) ధ్యానం చేస్తున్నాను. ఒక మహత్తరమైనశక్తి క్రిందికి దిగివచ్చుటకు ప్రయత్నిస్తున్నది. అయితే నానెత్తి మీద కలుగు తున్న ఆ వత్తిడికి నేను ముక్కలయిపోతానేమోననిపించింది. నా తలలో అవరోధాలు ఉండటంవలన ఎంత ప్రయత్నించినప్పటికి నేనా శక్తిని స్వీకరించలేకపోయాను.

సాయంత్రం సుమారు 5 గం॥ లకు 'అమృతా' ను శ్రీమాత పిలిచి శిష్యులందరిని శ్రీఅరవిందుల ఆశ్వీర్వాదములకై మేడ మీద వరండాలోకి రమ్మన్నారు.

నేనిది వినగానే బరిన్‌దా గదిలోకి వెళ్లి చాలాకాలంనుంచి ఎదురుచూస్తున్న శక్తి దిగివచ్చి ఉంటుందని చెప్పేను.

శ్రీమాత సందేశాన్ని అతిథిగృహంలో ఉన్నవాళ్లతో సహా శిష్యులందరికి చెప్పటమయినది. అయితే కొంతమంది వాహ్యాళికి సముద్రతీరానికి, మరికొంతమంది ఫుట్‌బాల్ ఆడేందుకు వెళ్లేరు.

మనుషులను పంపించి అందరిని పిలిపించేరు. అందరూ వచ్చేక మేమందరము కలసి సుమారు 6.30 గం॥ లకు పైకి వెళ్లేము.

అక్కడ ఉన్న వాళ్ల పేర్లు:

1. అమృత	9. క్షితీష్	17. పురాణి
2. బిజయనాగ్	10. లీలావతి	18. పురుషోత్తమ్
3. బరీన్ ఘోష్	11. మోని	19. రాజంగమ్
4. చంపాబెన్	12. నళినీ గుప్త	20. రజని పలిట్
5. చంపక్‌లాల్	13. నాని బాల	21. రాంభాయ్
6. చంద్రశేఖర్	14. పవిత్ర	22. రతి పలిట్
7. దత్తా	15. పూజాలాల్	23. సత్యేన్
8. కనయ్ గంగూలీ	16. పూనమ్‌చంద్	24 ఉపేంద్ర బెనర్జీ

గోడమీద, మధ్యతలుపు దగ్గర ఒక నల్లటి సిల్కుతెర కట్టి ఉన్నది. దాని మీద జరీతో చైనీస్ డ్రాగన్లు కుట్టి ఉన్నవి.

మేము రోజూ కూర్చొని ధ్యానం చేసే కొయ్యకుర్చీలను ఆ రోజు తీసేసి అక్కడ చాపలు పరిచారు.

చీమ చిటుక్కుమన్నా వినిపించేంత నిశ్శబ్దము అక్కడ నెలకొన్నది. వరండాలో ఆధ్యాత్మికకాంతి వెల్లివిరిసింది. మేమందరం అప్రయత్నంగానే ధ్యానంలో మునిగిపోయి గురువుగారి రాకకోసం ఎదురుచూసేము.

కొన్నినిమిషాల తరువాత సుమారు 7 గం॥ లకు తెర వెనకనున్న తలుపు తెరచుకొని మదర్, మాస్టర్లు అరుదెంచారు. ఠీవిగా నడుస్తూ గురువుగారు, వైభవంగా శ్రీమాత వచ్చారు. ఆయన పట్టుపంచ, ఉత్తరీయం ధరించి, ఆమె పట్టుచీర కట్టుకోని వచ్చారు. శ్రీవారు వారి కుర్చీలో ఆసీనులు కాగా వారి పాదముల వద్ద ఒక చిన్నబల్లమీద ఎడమవైపున శ్రీమాత కూర్చొని ఉన్నారు.

అప్పుడు మా ఎదుటనున్నది మామూలు మానవులు కారు. ఆయన వదనారవిందము తేజోవిరాజితమై మిక్కిలి గంభీరముగా ఉండెను. ఆయన సర్వజ్ఞుడువలె ఉన్నాడు. మరియు సర్వశక్తిమంతుడు, సామ్రాట్, విశ్వనాధుడు, సుదూరప్రాంతముల నుండి గమనిస్తున్న విశాలనేత్రములు, నిర్లిప్తంగా ఉండియు సమస్తలోకములకు ఆధారమై, absolutely powerful సర్వజీవులపట్ల దయ,

అనుగ్రహము కలవాడు. పరమపురుషుడు, స్వరాట్, తనను తాను పూర్తిగా జయించి సర్వాంగములయందు శరీరకణములయందు జ్యోతిరానందములను స్థాపించినవాడు.

వారి దేహము కాంతులీనుచుండెను. సర్వజీవులను తన కాంతిలోను, ప్రేమానందములలోను ముంచివేయుచుండెను.

ఇక శ్రీమాతను ఎటుల వర్ణింపవలయును? ఆమె మూర్తీభవించిన ప్రేమ, కారుణ్యము, purity, సౌందర్యము, యవ్వనము, అనుగ్రహము, కరుణాభరిత నేత్రములతో ఆమె ఎంతో గంభీరముగా నుండెను. ఆమె Mother of universe విశ్వమాత, శక్తి of the Master – శ్రీఅరవిందుల శక్తి.

అది ఒక శుభదినము. పరిణామప్రక్రియకు (evolution) ఆధారభూతమైన ఆనందమూర్తి శ్రీకృష్ణుడు భౌతికములోకి దిగి వచ్చినాడు. ఆ శుభదినమునాడు శ్రీఅరవిందులు పరమాత్మ (Supreme Godhead) గా భాసించెను.

శ్రీఅరవిందులు శ్రీమాత శిరస్సుపై ఎడముగా తన వామ హస్తమును ఉంచి, దక్షిణహస్తముతో వారిరువురికి నమస్కరించుచున్న శిష్యుల నాశీర్వదించెను. కొంతమంది శిష్యులు మళ్లీ మళ్లీ పాదాభివందనము గావించిరి.

ఎవరూ మాట్లాడలేదు. అక్కడ నిశ్శబ్దమే రాజించెను. శ్రీమాతగాని, శ్రీఅరవిందులుగాని మాట్లాడలేదు. ఆ వాతావరణము ఎంత ప్రశాంతంగా, ఆనందం పొంగిపొరలుతూ ఉన్నదో చెప్పలేను. ఆ సమావేశమంతా నిశ్శబ్దంగానే గడచిపోయింది. సుమారు అరగంట తరువాత శ్రీఅరవిందులు, శ్రీమాత గదిలోకి వెళ్లిపోయారు.

అప్పుడు దత్తా లేచి నిలబడి ఆవేశంతో "గురువుగారు శరీరరుగ్మతలను, మృత్యువును, ఆకలినిద్రలను జయించారు" అని ప్రకటించారు. మేమందరము మంత్రముగ్ధులమయిపోయి కదలలేక కాస్సేపు అక్కడే కూర్చున్నాము. స్వర్గలోకాన్ని దర్శించి వచ్చామా అనిపించింది. తరువాత ఒక్కొక్కళ్లము కిందికి దిగి వెళ్లిపోయాము.

ఆ విపరీతమైన పారవశ్యములను, వత్తిడులను నేను తట్టుకోలేకపోయాను. శ్రీమాతతో ఇంటర్వ్యూ కావాలని బరీన్‌దాని అడిగాను.

రాత్రి 9 గం॥ లకు నేను శ్రీమాత వద్దకు వెళ్లి పాదాభివందనము గావించి నా కష్టాలను గురించి విన్నవించుకున్నాను. అంతా సర్దుకుంటుందిలే అని ఆమె హామీ ఇచ్చి నన్నాశీర్వదించారు.

ఆ తరువాత అలవాటు ప్రకారం శ్రీమాత అందరికి 'సూప్' పంచిపెట్టారు.

ఆ మర్నాడో లేక ఒకటి రెండురోజుల తరువాతనో శ్రీఅరవిందులు మమ్మల్ని కలుసుకోవటం మానేసి తన గదిలోకి రిటైరయిపోయారు.

అనువాదం: ఆర్.ఎల్.ఎన్.శాస్త్రి, ఆర్.ఎల్. ప్రసాదమ్మ

(Mother India, Dec. 1962, pp. 22-28)

జయాదేవి (నానిబాల) గారి స్మృతులు

అది 1926 ఆశ్వీయుజమాసం. శ్రీఅరవిందులు దర్శనమిచ్చినప్పుడు నేను "ప్రభూ! ఆశ్వీయుజమాసము వచ్చినది. ప్రతి యేడూ నేను మహాష్టమిపూజ చేస్తానుగదా, కాని ఇప్పుడేమి చేయాలో తోచటం లేదు. ఇంటికి వెడదామా వద్దా అని తటపటాయిస్తున్నాను" "ఎందుకు? ఇక్కడ పూజ చేసేందుకు వీలు లేదా?" అని వారడిగారు. "ఆ వీలుంది 'శివ-దుర్గ' లను పూజించవచ్చును. మిమ్మలను, శ్రీమాతను నేను ఆరాధించగలిగినట్లైతే బహుశ నేనిక్కడనుంచి వెళ్లనక్కరలేదేమో అని అనుకుంటున్నాను...."

"సరే, నీవు అలా చేయవచ్చును"

మహాష్టమినాడు శ్రీఅరవిందులను శ్రీమాతను రెండుకుర్చీలలో కూర్చోబెట్టి, పూలహారాలు వేసి, నిత్యపూజావిధానం

ప్రకారం పూజ చేసాను. *అప్పుడు శివుడు, దుర్గ మా పూజలను అందుకొనేందుకు క్రిందికి దిగివచ్చారా అనిపించింది.* పూజానంతరం వారు అక్కణ్ణుంచి వెళ్లిపోయారు. మరునాడు వారు "పూజ చేసేశావు గదా. మరి, నీవు వెళ్లాలా" అని అడిగారు. నేను "ఔనండి. నేను కనీవినీ ఎరుగనివిధంగా ఈ పూజ జరిగింది". "సరే మంచిది" అని వారన్నారు.

ఒకరోజు రాత్రి నేను గాలిలో ఎగిరిపోతున్నట్లు, నన్ను పట్టుకోవాలని ఒక ఏనుగు ప్రయత్నిస్తున్నట్లు నాకు కల వచ్చింది. ఉపేన్‌గారు నన్ను పైకి తోస్తూనే ఉన్నారు. నేను వంటిమీద తెలివిలేనట్లు, నిస్పృహాగా తిరుగుతున్నట్లు ఉన్నది.

మరునాటి ఉదయం నేను దర్శనానికి వెళ్లితిని. నా అలవాటు ప్రకారం కుర్చీని పట్టుకొని కూర్చున్నాను. రాత్రి కలను గురించి వారికి చెప్పి అలాంటి కల ఎందుకు వచ్చిందని అడిగాను. "నువ్వు పైకెక్కుతున్నావు. కాని నీ శరీరానికి నీవలా తప్పించుకొనిపోవటం ఇష్టం లేదు. అందుకనే అది నిన్ను వెంబడిస్తోంది. ఉపేన్‌గారు నిన్ను పైకి తోస్తున్నారు. నీ శరీరమే దానిని నిరోధిస్తోంది". ఇంకా అనేక విషయాలను గురించి వారు చెప్పారు కాని, అవన్నీ నాకు గుర్తు లేవు.

నవంబరుమాసం వచ్చింది. సాధకులందరిలోను ఒక వింత ఆనందం పొంగిపొరలుతూంది. పాండిచ్చేరి ఊరంతా అగరువత్తుల ధూమంతో సువాసనభరితమై ఉంది. ఏదో పరమానందము వ్యాపించి ఉన్నది. దుర్గాపూజ పండుగ సమయంలో కలిగే భావమువలెనే ఉన్నది. అయితే అంతకంటె ఇంకా చాలా ఎక్కువగా ఉన్నది. విజయబాబు, బరీన్‌దాలతో నేనీ విధంగా చెప్పాను. "సోదరులారా! నాకు లోపల చాలా సంతోషంగా ఉన్నది. ఎంత ప్రశాంతంగా ఉన్నదో చెప్పలేను. దీనికి కారణం ఏమై ఉంటుంది? "ఔనా! నిజంగానా సోదరీ" అని విజయబాబు అన్నారు. "ఎంత ప్రగాఢమైన శాంతి, ప్రగాఢమైన ఆనందము!" శ్రీఅరవిందుల దర్శనానికి వెళ్లినప్పుడు నేను అన్నాను. "ప్రభూ! కొద్దిరోజులుగా విపరీతమైన శాంతి ఆనందములు నన్ను ఆవహించినవి. మొత్తం

పాండిచ్చేరి ఊరంతా ఏదో పండగ వాతావరణము ఆవహించి యున్నది. ఎటు చూసినా అగరువత్తుల ధూపము, సుగంధపరిమళాలు. దీనికి కారణము ఏమిటి ప్రభూ?"

చిరునవ్వు నవ్వుతూ "నీకీ అనుభూతి కలుగుతున్నదా?" అని అడిగారు.

"ఒక్క నాకే కాదు. సాధకులు అందరూ కూడ ఒక గొప్ప శాంతి తరంగాన్ని, ఆనందసాగరములను అనుభూతి పొందుతున్నారు. ఆంతరంగిక ఆనందంతో నాట్యమాడుతున్నారు. ఎందుకని ప్రభూ?"

"కాస్త ఓపిక పట్టమ్మా, ఇంతకంటె మరింత ఆనందం రాబోతుంది" అని వారన్నారు.

నవంబరు 24 నాడు సాయంత్రం అవుతుండగా సాధకులందరిని రమ్మని చెప్పారు. మేమందరం ఒకరి తరువాత ఒకరం పై వరండాలోకి చేరాము. శ్రీమాతారవిందులిరువురు మమ్ములను ఆశీర్వదించారు. "పరమచైతన్యశక్తి, మహాశక్తి శ్రీఅరవిందులలోకి దిగివచ్చింది" అని నాకు చెప్పారు. *వారి శరీరంలోంచి దివ్యకాంతి బహిర్గతమౌతున్నది, పొంగిపొరలుతోంది.*

ఆ మర్నాడు నేను తులసిదళాలుతో చేసిన రెండుహారములను తీసికొని వెళ్లాను. కాని శ్రీఅరవిందులు తన గదిలోనే ఉంటారని, ఇకనుంచి బయటకి రారని నాకు తెలిసింది. నిస్పృహాజెంది ఆ హారములను వారి గుమ్మంముందు వదిలేసి వెనక్కు మళ్లాను. మా జీవితంలో ఒక అధ్యాయం ముగిసింది.

(బెంగాలీ మూలంనుండి సిసిర్‌కుమార్ ఘోష్‌గారి అనువాదము)

(*Mother India* Dec 1970, pp. 623-25)

అనువాదం: ఆర్.ఎల్.ఎన్.శాస్త్రి

చంపక్‌లాల్, రాజంగంగార్ల నోట్సు

చంపక్‌లాల్‌గారి దినచర్య పుస్తకం నుండి

24-11-1926

దత్తాగారు ఈవిధంగా చెప్పేరు

శ్రీకృష్ణుడు వచ్చాడు.
దుఃఖములను అరికట్టేడు.
బాధలను అధిగమించాడు
మృత్యువును జయించాడు
సమస్తాన్ని జయించాడు.
నేటి రాత్రి ఆయన దిగివచ్చి
అమరత్వాన్ని ఆనందాన్ని తీసుకొనివచ్చాడు

మేము ఒక్కొక్కళ్లము శ్రీమాతకు ప్రణమిల్లినప్పుడు శ్రీఅరవిందులు తన చేతిని ఆమె చేతికిపైన పెట్టి ఆశీర్వదించిరి. వారిరువురికి ప్రణామము గావించినది నేను ఒక్కడినే. నాలో నుంచి ఏదో బయటకు వచ్చి నా చేత అలా చేయించింది.

డా॥ రాజంగంమ్‌గారి స్మృతులు

24 నవంబరు 1926 చాల అద్భుతమైన రోజు. అది శ్రీకృష్ణునిచైతన్యము శ్రీఅరవిందులలోకి దిగివచ్చిన రోజు. దత్తా (శ్రీమాత సేవకురాలైన ఐర్లాండు దేశపు స్త్రీ) పూనకము వచ్చినట్లు (as if in a trance) అయి ఈ విధంగా పలికారు.

వారు జీవితముపై విజయమును సాధించారు.
వారు మృత్యువును జయించారు
వారు సమస్తాన్ని జయించారు.
శ్రీకృష్ణపరమాత్ముడు దిగివచ్చాడు!

(*Breath of Grace* 2002 ed, p. 87)

అనువాదం: ఆర్. లక్ష్మీప్రసాదమ్మ

శ్రీఅరవిందాశ్రమ స్థాపన 1926

"రాజకీయాలలో నిమగ్నమై ఉన్న నన్ను బ్రిటిష్ ప్రభుత్వమే జైలులో నిర్బంధించి ఆధ్యాత్మికజీవితానికి అవకాశం కల్పించారు" అని శ్రీఅరవిందులు అన్నారు. ఆ తర్వాత వారు పాండిచేరి వెళ్లటం, ఆశ్రమాన్ని స్థాపించటం (ఆశ్రమమంటె సన్యాసుల మఠం కాదు) శ్రీమాత రావటం చరిత్రాత్మకమైన విషయాలు. వారి రాజకీయ అనుచరులే వారితోపాటు పాండిచ్చేరి వెళ్లి వారి ప్రథమశిష్యులైనారు. వారితో సహజీవనము గడుపుతూ శ్రీకృష్ణుడు చెలికాళ్లతో ఉన్నట్లు కలసిమెలసి ఉండేవాళ్లు. అనేకమైన ఆశ్రమవిషయాలను ఆ శిష్యుల మాటలలోను, శ్రీఅరవిందుల మాటల్లో కూడ ఇందు తెలుసుకొనెదము.

— *సంపాదకుడు*

శ్రీఅరవిందవాణి:

1904 లో మొదలైన నా యోగం మొదట ఇతరులతో సంబంధం లేకుండా వ్యక్తిగతంగానే ఉండేది. నాలో జరిగే విషయాలను నా లోనే ఉంచుకోటంవలన నా అనుచరులు నన్నొక సాధకునిగా మాత్రమే తెలుసుకున్నారు. నేను కారాగారంనుండి విడుదలయ్యాక మొట్టమొదటిసారి నా ఆధ్యాత్మిక అనుభూతులను బహిరంగంగా 'ఉత్తరపారా' లో వెల్లడి చేసాను. పాండిచేరి వచ్చే వరకు నేను శిష్యులెవరినీ చేర్చుకోలేదు. ఆ రోజుల్లో రాజకీయ కారణాలవల్ల నాతో ఉన్నవాళ్లు, పాండిచ్చేరిలో నా దగ్గర చేరిన వాళ్లు నాకు స్నేహితులుగా మాత్రమే ఉన్నారు. అది గురుశిష్యుల సంబంధం కానేకాదు. ఆ తరువాత ఆధ్యాత్మిక సంబంధం ఏర్పడి జపాన్ నుండి శ్రీమాత 1926 లో తిరిగివచ్చేసరికి తలవని తలంపుగా ఈ ఆశ్రమం ఏర్పడింది.

*

ప్రశ్న: ఆశ్రమానికి శ్రీమాత 1926 లో ఏ తేదిన పూర్తిగా బాధ్యత వహించారు?
జవాబు: ఆ రోజు శ్రీమాతకు సరిగ్గా గుర్తు లేదు. అది బహుశ ఆగస్టు 15 కి కొన్నిరోజుల తరువాత అయివుండాలి. నేను రిటైరు అయిన తరువాత ఆమెయే పూర్తి బాధ్యతను వహించారు.

(*SABCL* Vol. 26, pp. 68, 479)

1930 లో బరోడా మహారాణికి వ్రాసిన లేఖనుండి:

ఒక ఆధ్యాత్మిక కేంద్రాన్ని ఏర్పరచి తద్వారా పైనున్న చైతన్యాన్ని క్రిందకు తీసికొనివచ్చి, కేవలం మోక్షానికే కాకుండా భూలోకంలో దివ్యజీవనాన్ని నెలకొల్పటమే నా ఉద్దేశము. అందుకనే నేను ప్రజాజీవితాన్ని విరమించుకొని పాండిచేరిలో ఈ ఆశ్రమాన్ని స్థాపించాను. దీనిని 'ఆశ్రమము' అని అనడం ఇంతకుమించి సరియైన పదం దొరకనందువలననే. అయితే ఇది సన్యాసులమఠం మట్టుకు కాదు. ఇతర వ్యాపకాలన్నిటిని వదులుకొని కేవలం దైవపరిపాలనని అభిలషించేవారి కోసమే దీనిని ఏర్పరచాను.

(*SABCL* Vol. 27, p. 416)

*

ప్రశ్న: 1926 లో శ్రీమాత రాకముందు ఉన్న పాతసాధకులు ఈ విధంగా ఉండేవారట. సాధన చాలా తీవ్రంగా ఉండేదని, వాళ్లందరు విశ్వచైతన్యంలో ఓలలాడుతూ ఉండేవారని ఒక వ్యక్తి మరొకరితో చెప్పిన మాట ఎంతవరకు నిజం?
జవాబు: శ్రీమాత రాకముందు అందరూ మనస్సుయొక్క పరిధిలోనే నివసిస్తూ మానసికానుభూతులను, ఫలితాలను మాత్రమే పొందుతూ ఉండేవారు. ప్రాణికము (vital), ఇతర విభాగములు ఇంకా వాటి పాతధోరణులలోనే నడుస్తూ ఉండేవి. చైత్యపురుషుడు (psychic) ఇంకా తెరమరుగునే ఉండిపోయాడు. విశ్వమయచైతన్యంలోకి ఎవరు ఇంకా ప్రవేశించలేదు. రూపాంతరీకర

ణము ఎటుల చేయవలెనో, అతిమానసమునకు (Supramental) మార్గము ఎటులనో అని నేనింకా తడుముకుంటున్నాను. అతి మానసమనగా మామూలు వేదాంతానికి అతీతమైన స్థాయి. అప్పుడున్న కొద్దిమంది శిష్యుల సాధన సందర్భానుసారంగా నడుస్తూ ఉండేది.

(*SABCL* Vol. 26, p. 460)

నళినికాంత గుప్తగారి స్మృతులు:

మా జీవనసరళి అంతా శ్రీమాత రావటంతో తారుమారైపో యింది. శ్రీమాత వచ్చి శ్రీఅరవిందులను ఒక గురువుగా, యోగా ధ్యక్షునిగా ఒక ఉన్నతాసనము మీద కూర్చోపెట్టారు. అంత వరకు మేమాయనను ప్రియమైన నేస్తముగా, దగ్గిర అనుచరునిగా మాత్రమే చూశాము. అంతరంగికంగా గురువైనప్పటికి మాలో ఒకరిగానే చూసేవాళ్లం. ఆయన కూడ ఆశ్రమము అనే పదాన్ని గాని, తనని గురువు అని అనేందుకుగాని ఇష్టపడేవారు కాదు. వారి సరికొత్త పంథాలో వీటికి చోటు లేదు. అయినప్పటికి శ్రీమాత వారిపట్ల మిక్కిలి గౌరవంతో ప్రవర్తించేవారు. గురుశిష్య సంబంధమంటే ఏమిటో ఆమె మాటలలోను చేతలలోను నిరూ పించి చూపించారు. ఆమె బోధించిన విషయాలను ఆచరించి చూపించేవారు. ఆమె గురువుగారికి ఎదురుగుండాగాని ఆయనతో సరిసమానంగాగాని కూర్చోకుండా వినయవిధేయతలతో ప్రవర్తిం చేవారు. శ్రీఅరవిందులు ఒకసారి "నేనెంత కిందికి దిగివచ్చినా కూడా మీరు నన్నుందుకోలేకపోతే నేనేం చేయను" అని వాపో యారు.

అమ్మ మాత్రమే మా కళ్లు తెరిపించి దివ్యదర్శనాన్ని కలి గించారు. అర్జునుడు గీతాచార్యుని దర్శించిన అనుభవంగా మేము భావించి "శ్రీకృష్ణా నిన్నే పేరుతో నేను పిలిచినా పలి కావు. ఓ యాదవా, ఓ సఖా నా తొందరపాటుతో నిన్ను పామ రునిగానే, సాధారణ మిత్రునిగానే భావించాను. ప్రేమతో నీ గొప్పతనం తెలియక నేను కూర్చున్నా, నిలబడ్డా, పడుకున్నా,

తింటున్నా ఎంతో దుడుకుతనంతో అమర్యాదగా ప్రవర్తించి నిన్ను ఎదుటనున్నా గ్రహించలేకపోయాను. ఓ అనంతా! నా అవివేకాన్ని, తప్పుల్నీ మన్నించి దయజూపుము."

*

శ్రీఅరవిందులు మాతో సంభాషించినపుడు మొదట్లో మదర్‌ని 'మీరా' అని స్పష్టంగా సంభోదించుచుండెడివారు. రాను రాను (బహుశ కొన్ని సంవత్సరముల తరువాత) 'మ్' శబ్దం ఉచ్చరించిన పిదప, కొంచెం సందేహించి, తరువాత పూర్తి పేరు పలకడము మేము గమనించాము. మాకు అప్పుడదేమిటో వింతగా తోచేది – అసలు కారణము ఆ తరువాత తెలిసిందనుకోండి. శ్రీఅరవిందుని పెదవులు 'మదర్' అని ఉచ్చరించబోతూ, మళ్లీ మేమందులకు తయారుగా లేనందున, చివరికి 'మీరా' అనియే పలికెడివారు. శ్రీఅరవిందుల పెదవులు 'మదర్' అని ఉచ్చరించిన ఆ పర్వదినం, ఆ సుమూహూర్తం ఎప్పుడో, ఎవ్వరికీ సరిగా గుర్తులేదు. కాని అది, మానవచరిత్రలోను, ఈ జగద్విలసనములోను లిఖితముకాని ఒక దివ్యముహూర్తము. ఏలన, అది ఈ భౌతికప్రపంచమందు, మానవుని బాహ్యాచేతనలో 'మదర్' ప్రతిష్ఠితమైన అమృతఘడియ.

అనువాదం: టి.ఎస్. రామచంద్రరావు, ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

A Power beyond earth's scope has touched the earth;
The repose that might have been can be no more;
A formless yearning passions in man's heart,
A cry is in his blood for happier things:

(Savitri)

ఆశ్రమ చరిత్రలో ఒక మహోజ్వల ఘట్టము

నూతనసృష్టి జరుగనున్నది

(సిద్ధి రోజునుండి కొన్ని మాసాలదాకా ఆశ్రమమంతా ప్రాణికశక్తి వెల్లివిరిసింది. ఒకదాని తర్వాత ఒకటి అనేక అనుభవాలు అనూహ్యంగా రావడం ప్రారంభించాయి. అలౌకికమైన ఆధ్యాత్మిక సంఘటనలు చోటుచేసుకున్న సమయమది. అద్భుతాలు జరగడం మామూలైపోయినట్లు అక్కడున్నవారంతా అనుకునేవారు. అధిదేవతలను ఆశ్రమవాసుల్లో ఆవాహన చేయాలని శ్రీమాత ప్రయత్నం చేశారు. 1926 వ సంవత్సరాంతంనుంచీ 1927 వ సంవత్సరాంతందాకా ఇంచుమించు 10 నెలలపాటు ఈ విశేషాలు జరిగాయి. ఈ విషయాన్ని గురించి శ్రీమాత, శ్రీఅరవిందులు, ఇంకా కొందరు సాధకులు చెప్పిన విషయాలను పొందుపరుస్తున్నాము.)

10-7-1957 లో ఆశ్రమవిద్యార్థుల నుద్దేశించి శ్రీమాత చేసిన ప్రసంగములోని అంశములు:

1926 లో శ్రీఅరవిందులు అతిమానస ఆవిర్భావమును శీఘ్రతరం చేయాలనే ఉద్దేశంతో ఏకాగ్రతలోకి వెళ్లటానికై ఆశ్రమ విధినిర్వహణను నా కప్పగించారు. నన్ను శిష్యులందరికీ సహాయ సంపత్తులిచ్చి నడిపిస్తూండమనీ, నేను తరచు వారితో సమావేశమవుతూండగా నా ద్వారా వారు తన పనిని నిర్వహిస్తానని ప్రకటించారు. అంతే, వెంటనే విచిత్రమైన సంఘటనలు జరగటం మొదలైంది. అసాధారణరీతిలో ఒక అద్భుతమైనసృష్టి తయారవటం కనిపించింది. దేవతల స్పర్శ, సాక్షాత్కారము, అలౌకిక సంఘటనలు, అద్భుతాలు ఒకటేమిటి ఆశ్చర్యకరమైన అనేక అనుభవాలతో ఉక్కిరిబిక్కిరి అయింది!

మనకీ అధిమానస సృష్టి వద్దు

జరుగుతున్నవన్నీ నివేదించటానికి నేనొకనాడు శ్రీఅరవిందుల సన్నిధికి వెళ్లాను. నిజంగా ఆసక్తికర సంఘట

నలు జరుగుతున్నాయి కదా! ఇవన్నీ చెప్పేటప్పుడు నాలోని ఉత్సాహాన్ని కనిపెట్టిన శ్రీఅరవిందులు నావైపు చూసి ఇలా అన్నారు..... "ఇదంతా అధిమానసపు ప్రభావమే. నిజమే, చాలా గొప్పగా ఉంది. బాగా జరుగుతోంది. ఇక నీవు మహిమలు ప్రదర్శించి ప్రఖ్యాతి పొందగలవు. ప్రపంచంలో జరిగే సంఘటనలన్నిటినీ తారుమారు చేయగలవు. నిజంగా...." అని చిరునవ్వు నవ్వి మళ్లీ ఇలా అన్నారు. "కానీ ఇదంతా అధిమానససృష్టి. దీనితో ఘనవిజయం సాధించవచ్చు. మనకు కావలసినది ఇది కాదు గదా! మనం అతిమానసాన్ని సాధించి భూమ్మీద ప్రతిష్ఠించాలి. సమగ్రమైన అతిమానసలోకాన్ని ఇక్కడ సృష్టించాలంటే తాత్కాలికంగా లభించినదాన్ని పరిత్యజించటం నేర్చుకోవాలి."

నా అంతర్గత చైతన్యంతో అది వెంటనే తెలుసుకున్నాను. కొద్ది గంటల్లోనే ఆ సృష్టి అంతర్ధానమైపోయింది. అప్పట్నుంచీ ఇతర ప్రాతిపదికల మీద పని పునః ప్రారంభమైంది.

(*CWM* Vol. 9, pp. 147-48)

శ్రీఅరవిందులు అక్టోబరు 18, 1934 నాడు ఒక సాధకునికి పంపిన లేఖలోని కొన్ని భాగాలు:

దేవతలు శ్రీమాత లోనికి దిగివచ్చుట

కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం శ్రీమాత తనలోకి అవిరామంగా కొన్ని నెలల పాటు దివ్యవిభూతులనూ, దివ్యశక్తులనూ అవతరింపచేసుకొనే రోజులను గురించి నేను మాట్లాడుతున్నాను. ఆశ్రమచరిత్రలోని ఆ మహోజ్జ్వల యుగంలో మాదిరిగా శ్రీమాత ఇప్పుడు కూడా చేస్తున్నట్లయితే ఈనాడు ఎదుర్కొంటున్న విపత్కర ప్రమాదాలను చాలా తేలిగ్గా ఎదుర్కొనేవారు. అసలు అటువంటివి జరిగేవే కాదు. అప్పట్లో శ్రీమాత సాధకులందరినీ స్వయంగా ధ్యానంలోకి తీసుకెళ్లేవారు. మిగిలిన సమయమంతా నిద్రాహారాలు సరిగా లేకుండా ఏకాగ్రతలో నిమగ్నమై ఉండేవారు. అయినప్పటికీ ఆమెకేమాత్రం అలసటగానీ,

నలతగానీ ఉండేది కాదు. పనులన్నీ వాయువేగంతో జరుగుతూండేవి. అది అతిమానసశక్తి (supermind) కాకపోయినా అప్పుడు అవతరించిన అధిమానసశక్తే (overmind) అన్నిటికీ సరిపోయేది. అయితే ఆ తర్వాత సాధకుల నిమ్నప్రాణిక, దైహికములు దాన్ని అనుసరించలేకపోయేసరికి శ్రీమాత తనలో పనిచేస్తున్న విభూతులనూ, దివ్యశక్తులనూ నిష్క్రమింపచేశారు. అప్పట్నుంచీ ఆమె స్థూలమానవస్థాయికి దిగి కష్టాలు, సంఘర్షణలు, జాడ్యాలు, జడత్వాలు, అజ్ఞానాలను భరించవలసివచ్చింది.

(*SABCL* Vol. 26, p. 472)

శ్రీఅరవిందుల సాయం సంభాషణలను నిరోద్‌బరన్ స్మృతుల నుండి గ్రంథస్తం చేసిన భాగాలు:

డిసెంబరు 10, 1938

ప్రశ్న: ఆశ్రమచరిత్రలోని ఉజ్వల శకాన్ని గురించి మీరొకసారి మాట్లాడారు.

అవును. అప్పట్లో సాధన ప్రాణికస్థాయిలో జరిగేది. దానితో అంతటా సంతోషం, శాంతి, ఆనందాలు వెల్లివిరిసేవి. అక్కడితో కనుక సాధన ఆపుచేసి ఉంటే ఒక గొప్పమతాన్ని ప్రతిష్ఠించి ఉండేవారమే. అయితే అసలు పని అట్లాగే నిలిచి, పూర్తిగా మూలపడిపోయేది.

1939 జనవరి 7

భౌతికస్థాయి సాధనలో కష్టాలు

ఆశ్రమం మహోజ్వలంగా వెలుగుతున్న ఆ రోజుల్లో అందరం ప్రాణికస్థాయిలో ఉండేవారం. అందరికీ గొప్ప గొప్ప అనుభవాలు కలగడం, ఉత్సాహము, శక్తి ఉండేవి. మన సాధన అలాగే కొనసాగి ఉంటే ఒక గొప్ప మతప్రతిష్ఠ జరిగేది; దానికి తగిన బలగమంతా సృష్టింపబడేది. కానీ మన కార్యరంగం వేరే ఉంది కాబట్టి అవన్నీ వదిలేసి భౌతికస్థాయికి తిరిగి వచ్చేయాల్సి వచ్చింది. భౌతికస్థాయిలో పనిచేయడమంటే నేలను తవ్వడం వంటిది. ఎందువల్లనంటే భౌతికపదార్థమంతా జడ

మయం, బండరాయంత అచేతనం. అక్కడ పని మొదలుపెట్ట గానే అదివరకున్న బలమంతా నీరసమైపోయింది. పాత అను భవాలన్నీ అదృశ్యమైపోయాయి. ఒకవేళ మళ్లీ కనబడినా కూడా ఎక్కువసేపుండేవి కావు. అక్కడ పని చాలా నిదానం. కాస్త పైకి వెడితే వెంటనే కిందపడడం, ఎన్నిసార్లు లేచినా పడిపోవ డమే. లోగడ అసురుల సూచనలను అందుకుంటున్నట్లు "నీవేమీ చేయలేవు, ఓడిపోతావు అని అనిపించేది."

అలా సంవత్సరాల తరబడి సాధన చేస్తూ, ఒక కేంద్రం తర్వాత ఇంకొకటి మార్పు చేస్తూ, అత్యంత క్లిష్టమైన అవచేతన మధ్యస్థ కేంద్రానికి చేరాలి. దాన్ని సాధించటం అన్నిట్లోకీ చాలా కష్టం.

సాధకులపై శ్రీమాత వత్తిడి

దాన్ని సాధించేటట్లు ముందుకు నెట్టటా నికి ఒకప్పుడు అమితమైన బలాన్ని కూడా శ్రీమాత వారికి ఇచ్చారని చెప్పాను కదా! అది ఆమె స్వభావము. అయితే దాన్ని ఎవ్వరూ తట్టుకో లేకపోయారు. మొత్తం పటాపంచలైపోతుందని అనుకున్నాము. ప్రాణికం అలజడి చెలరేగింది. అందువల్ల మొత్తం పథకాన్నే విర మించాల్సి వచ్చింది. ఇప్పుడైనా ఆ పని శరవేగంతో చేయవచ్చు గానీ ఆ కఠినపరీక్షకు ఎంతమంది సిద్ధపడతారు?

ప్రాణికస్థాయిలో సాధన జరుగుతున్న ఆ సమయంలో అందరూ సరైన వైఖరితో ఉన్నట్లైతే ఇప్పుడీ అవచేతనలో మార్పు కోసం ఇంత కష్టం ఉండేది కాదు. అప్పట్లో శ్రీమాత వశపరచు కున్న శక్తులతో భౌతికస్థాయికి వచ్చి ఇక్కడ పని కూడా అవ లీలగా పూర్తిచేసి ఉండేవారే.

కానీ సాధకులంతా కలిసి అది పడనివ్వకుండా శ్రీమాతను అనేక కోరికలతో వత్తిడి చేసేవారు. శ్రీమాత వాళ్లను ఉద్ధరించా లనుకున్నప్పుడు ఆమెనే తమ స్థాయికి దింపటానికి ప్రయత్నిం చారు. మేము దానికి ఒప్పుకోవలసి వచ్చింది. అదే ఈ ఆలస్యా నికి కారణము.

(*Talks with Sri Aurobindo* by Nirodbaran pp. 5-6, 179-82)

నళినీకాంత గుప్తగారి ప్రసంగంలోని కొన్ని అంశాలు

శ్రీమాతతో సామూహిక ధ్యానం

సిద్ధిరోజునుంచీ ప్రతినిత్యం రాత్రి పొద్దుబోయాక శ్రీమాత మా అంద రితో కలిసి ధ్యానంలో పాల్గొనేవారు. అప్పట్నుంచీ సామూహికంగా ధ్యానం చేయడమనేది మొద లైంది. మేమందరం కూర్చోడానికి ఆమె ప్రత్యేక ఏర్పాట్లు చేసే వారు. ఆమెకు కుడివైపు కొంతమందినీ, ఎడంవైపు కొంతమం దినీ బారులుతీర్చి కూర్చోబెట్టేవారు. కుడిప్రక్క కూర్చున్నవారు దివ్యకాంతికీ, ఎడంప్రక్క కూర్చున్నవారు దివ్యశక్తికీ సూచిక లుగా ఉండేవారు. మా అంతర్గత జీవస్వభావాన్ని బట్టి ఆమె కుడి, ఎడమల్లో కూర్చునే అర్హత పొందేవారము. నేనామెకు కుడి వైపు వరుసలోను, అమృతగారు ఎడమవైపు వరసలోనూ కూర్చు నేవారము.

ధ్యానములో విచిత్ర ప్రవర్తన

ఈ ధ్యానసమయాల్లో రోజూ ఒక విశేషం జరిగేది. మాలో ఒకడైన పురు షోత్తముడు మా అందరికీ ఎడంగా శ్రీమాత ముందర కూర్చొనేవాడు. ధ్యానం ప్రారంభంకాగానే ఆయన అటూ ఇటూ ఊగిపోతూ కళ్లు మూసుకొని ధ్యానం చేస్తునే కూర్చున్నచోటునుంచి కదిలిపోయేవాడు. మేం కూర్చున్న చోటుకి వచ్చి మమ్మల్ని కుదపటం, మా జుట్టు పీకడం, గడ్డాల్ని, మీసాల్ని (ఆ రోజుల్లో మా అందరికీ పొడుగాటి జుట్టు, గడ్డాలు, మీసాలు ఉండేవి) చిందరవందర చేయడంలాంటి పనులు చేసే వాడు. పైగా అది తనకు విహితమైన కర్తవ్యమనీ, మమ్మల్ని శుద్ధిచేసే విధానమనీ చెప్పేవాడు. ఈ ఉత్పీడనాన్ని ఎవ్వరూ నిరోధించకపోగా ఆనందంగా నిబ్బరంగా స్వీకరించేవారు. పైగా అది ఆవశ్యకమైన చర్య అనీ, శ్రీమాత కటాక్షానికి గుర్తనీ భావించేవారము. మాలో కొద్దిమందికే ఈ భాగ్యం కలిగింది. ఇలా జరుగుతున్న సమయంలో శ్రీమాత ధ్యాననిమగ్నురాలై యుండేవారు. ఆమె అంతర్గతనిశ్చలసమతౌల్యపు పర్యవేక్షణలోనూ,

నేతృత్వంలోనూ ఇది జరిగేదనటానికి సందేహం లేదు. ఇలా ఉండగా ఒకరోజు పురుషోత్తముడు గొంతెత్తి తనగురించి ఇలా చెప్పాడు. "అమ్మా! నేను గొప్పకోసం ఇలా చెపుతున్నాననుకో కండి. నా మనసులోని మాటలనే సవినయంగా మనవిచేస్తు న్నాను. తల్లీ! పరమోత్కృష్టశక్తిస్వరూపిణివైన నువ్వు పృథ్విలోని అధమాధమ లేక మాతృశక్తినైన నాకు నీ దివ్యకార్యంలో పాలు పంచుకొనే భాగ్యాన్ని కలిగించావు." ఇంకా భూభారాన్ని వహి స్తున్న ఆదిశేషుని అంశమే తాననీ, అందువల్ల ఆ శక్తి తనలో పనిచేస్తున్నదనిన్నీ; తాను నిశ్చేతనాత్మననీ, అధోలోకశక్తితో చీకట్లని తుడిచిపెట్టి వెలుగుకి స్థానం కల్పించే బాధ్యత తనదే ననీ, తద్వారా శ్రీమాత ఊర్ధ్వశక్తులకు సాయపడతాననీ కూడ చెప్పేవాడు. ఇలా కొంతకాలం గడిచిన తర్వాత అంతా ఆగిపో యింది. తర్వాత ధ్యానం కొనసాగేది.

సాధకులలోకి దివ్య మూర్తుల ఆవాహన

దివ్యచైతన్యపూరితమైన ఒక కొత్త అంతర్గతలోకాన్ని సృష్టించాలని ఆ రోజుల్లో శ్రీమాత పనిచేసేవారు. ఊర్ధ్వ శక్తులను, దేవతలను, భూమిమీదకు తెచ్చి మా అంతర్గతజీవి లోనికి, చైతన్యంలోనికి ప్రవేశపెట్టేవారు. అందులో ప్రధానమైన విషయం ఏమంటే మమ్మలందర్నీ మాలో ఉన్న అంతర్గతదైవంతో అనుసంధాన పరిచేవారు. అంటే ప్రతివ్యక్తికీ తన ఆత్మ సంజ నిత అవరోహణ, మళ్లీ ఆరోహణ ఉంటుంది. అంటే ప్రతి వ్యక్తి చైతన్యంలోకీ మహాశక్తినుంచి వచ్చిన ఒక ప్రత్యేక దైవాంశ ప్రవే శిస్తుంది, దైవ విభూతినుంచి వచ్చిన ఒక ప్రత్యేక దేవత అన్న మాట. ఆ దివ్యత్వాన్ని, దాని సంస్పర్శనూ అనుభూతిపొందుతూ, దాని మీదే దృష్టి కేంద్రీకృతంచేసి, దానితో ఐక్యత పొంది, బాహ్యజీవితంలో కూడా దాన్నే అభివ్యక్తంచేస్తూ కాలం గడప టమే మా సాధన లక్ష్యంగా ఉండేది. నిరంతర చింతన, ఏకాగ్రత జరుగుతున్న ఆ కాలాన్ని తాబేలు ఘట్టము సాధనాకాలంగా వ్యవ హరించవచ్చు. తాబేలు మాదిరిగా బాహ్యవాసనలేవీ తాకకుండా అంగాంగాలు కూడదీసుకొని ఒక గూడులోపల మునగదీసుకొని

ఉండేవాళ్లము. వ్యక్తిగతచైతన్యాన్నీ, సామూహికచైతన్యాన్నీ నిష్కళంకంగా, అచంచలంగా ఉన్నతస్థాయిలో నిలిపి ఉంచటానికే ఆ విధంగా తాత్కాలికంగా ఉండవలసి వచ్చింది. బాహ్యప్రపంచంతో సంబంధాలు, ఇచ్చిపుచ్చుకోటాలు చాలా పరిమితంగా జరగటమే కాక ఎంతో జాగ్రత్తగా మెలిగేవారము. మా చుట్టూ ఒక ఇనుప తెర బిగించుకున్నట్లుండేది. అంతేకాక మాలో మేము కూడా ఒకరితో ఒకరు అతిగా మాట్లాడకుండా, ఒకరింటికి ఒకరు వెళ్లకుండా చాలా జాగ్రత్తగా ఉండేవాళ్లము. టాగూర్ మహాకవి వర్ణించిన గాలిలో పుష్పం మాదిరి కొమ్మలు, రెమ్మలు లేకుండా వికసించాలన్నట్లుండేవారం.

ప్రాణిక, భౌతికక్షేత్రములలో కూడ నూతనసృష్టి

ఇలా ఈ మార్గంలో కొంత కాలం సాగిన తర్వాత ఇందులోని లోపం శ్రీమాత గ్రహించారు. ఈ విధంగా కనుక కొత్త సృష్టి జరిగితే అది చాలా సంకుచితంగా ఒక వర్గానికి మాత్రమే పరిమితమైపోయి, అక్కడ కూడా ఆంతరికంగా మాత్రమే ప్రయోజనకారి అవుతుంది. నవ్యమైన సృష్టి జరిగితే అది సమస్త మానవకోటికీ వర్తించాలి, ఒక కొత్త మానవజాతి అవతరించాలిగానీ ఒక చిన్నసంఘంగా మాత్రంకాదు. ఆ నూతనసృష్టికి మానవుని ఆంతరికజీవనమే కాకుండా మొత్తం మానవజీవితమంతా ప్రభావితం కావాలి. అంటే నిమ్నస్థాయిలోకి దిగి, దాన్ని పరిశుద్ధంగావించి అక్కడ ఊర్ధ్వచైతన్యాన్ని ప్రవేశపెట్టి ఉద్ధరించి దానిని ఉన్నతప్రయోజనము సాధించటానికి తగిన పరికరముగా తయారుచేయాలి. అప్పట్నుంచీ ఆ పనికోసమే పడుతూ లేస్తూ ఎగుడుదిగుడు దారిలో సాగిపోతున్నాము.

ఒక విపరీతమైన అనుభూతి

ఆ రోజుల్లో ఎలా ఉండేవారమో మీకు తెలియటానికి ఒక చిన్న ఉదాహరణ చెపుతాను. మేం ఎంతగా కూడదీసుకొని అంతరంగ జీవనం కొనసాగిస్తున్నామంటే ఒకనాడు నేనొక పనిమీద ఆశ్రమపొలిమేరదాటి మార్కెట్టుకు వెడుతుంటే

ఒక వికృతభావం కలిగింది. నా పాదాలు భూమ్మీద లేకుండా తేలిపోతున్నట్లు, నాకాళ్లు తేలిక అయిపోయి ఒక పద్ధతిలో కదల కుండా స్వప్నంలో మాదిరి గాలిలో ఎగిరిపోతున్నట్లై చాలా చిరాకు, భయం కలిగింది. ఒడ్డున పడ్డ చేప మాదిరి బాధ కలిగింది. వెంటనే వెనక్కి తిరిగి గబగబా ఆశ్రమప్రాంతానికి వచ్చి పడి తేలిగ్గా ఊపిరి పీల్చుకున్నాను.

బాహ్యాంతరంగముల సామరస్యము

ఆ దశ దాటిపోయి చాలాకాలమైంది. ఇపుడు ఇంచుమించు అవతల కొనకి చేరుకున్నాము. అంతరంగంలోనుంచి బయటకు వచ్చేసి బాహ్యావ్యక్తిత్వంలో నిలబడిపోయాము. "పరాంచికాని వ్యాతృనోత్" అని ఉపనిషత్తులలో హెచ్చరించినట్లు ఇంద్రియాలు బాహ్యావిషయాలకు మొగ్గు చూపిస్తాయనటం సహజమే, అయితే అది కూడా మన యోగంలో అవసరమే. ఎందువల్లనంటే మనం ప్రపంచంలో ఒక భాగమే కాబట్టి దానిలో కలిసిపోయిన మనలను విడదీయటం అసాధ్యం. ఈ సమస్త విశ్వాన్ని మనం ప్రతిబింబిస్తాము. దాని సూచికలం మనం, దానికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నాము. అందువల్ల అది ఏం చేసినా అందులో మనకి భాగం ఉంది, ఆ కర్మలు అనుభవించాలి. శ్రీమాత, శ్రీఅరవిందులు కూడా దీనిని తప్పించుకోలేదు. అయితే అది వేరే సంగతి. ఇంకా మనం మనలో ఏ మార్పులు తీసుకొనిరాగలమో ఆ మార్పులే ప్రపంచమంతటా రావటానికి అవకాశం రాగలదు. ఈనాడు బాహ్యావ్యక్తిత్వాన్ని వృద్ధి చేసుకోటానికే అందరూ మొగ్గుతున్నప్పటికీ మనం మాత్రం పూర్తిగా బాహ్యాత్వానికే అంకితం కాకుండా అంతర్గతసాధన చేయటానికి సిద్ధం కావాలి. ఈ బాహ్యా, అంతర్జీవితాలను రెంటినీ విడగొట్టకుండా, రెండిటినీ సామరస్యపూరితంగా మలుచుకోవడమే యోగము.

నళినీకాంత గుప్తగారి బెంగాలీ మూలానికి ఇంగ్లీష అనువాదం సనత్కుమార్ బెనర్జీ.

(*Mother India* Dec. 1962, pp. 31-33)

రాజంగంగారి స్మృతులనుంచి

ఆ రోజుల్లో ధ్యానంలో పాల్గొనే వారందరికీ శ్రీమాత నంబర్లిచ్చే వారు. నా నంబరు 9. ఆమె దేవతలను కూడా మాలోకి ఆవాహనం చేసేవారు. నాలోకి ఆవాహన చేసిన దేవత "ఆరాధన"

(*Breath of Grace* 2002 ed. p. 87)

తెలుగుసేత: ఎ. ప్రభావతి, ఎ.వెంకటరామశాస్త్రి

ప్రేమ ప్రాణాన్ని కాపాడగలదు

ఇది మైకెల్ అనే మూడేళ్ల పిల్లవాడు, అతని చిట్టి చెల్లెలికి సంబంధించిన కథ. ఆ చెల్లెలు ఇంకా తల్లి గర్భంలోనే ఉంది. వాళ్ల అమ్మ కేరెన్ వాడికి చెల్లెలు పుడుతుందని చెప్పింది. శిశువు ఆడపిల్ల అని వాళ్లు ముందరే తెలుసుకున్నారు. ఆ పిల్లవాడు ప్రతిరోజు తల్లి కడుపులో పెరుగుతున్న చెల్లెలికి పాటలు పాడి వినిపించేవాడు. అలా ప్రతిరోజు పాడటంవలన ఆ పిల్లవాడికి, కడుపులోని పాపకి గాఢమైన అనుబంధమేర్పడింది. దినదిన ప్రవర్థమానమైంది.

కేరెన్‌కు నెలలు నిండినాయి. ఒకరోజు పురిటినొప్పులు ప్రారంభమైనాయి. ప్రతి 5 నిమిషాలకి, తరువాత మూడేసి నిమిషాలకి, తరువాత నిమిష నిమిషానికి ఆవేదన ఎక్కువైంది. పురుడు రావటం కష్టమైంది. చివరకి పాప పుట్టింది, గాని పిల్ల పరిస్థితి ఏమి బాగులేదు.

ఆ పిల్లని వెంటనే ఏంబ్యులెన్స్‌లో తీసుకొనిపోయి సెయింట్ మేరీస్ ఆసుపత్రిలోని ఇన్‌టెన్‌సివ్‌కేర్ యూనిట్ (I.C.U) లో జేర్చేరు. అక్కడి వైద్యనిపుణులు పాప బ్రతకటం కష్టమని చెప్పేరు. ఆ పిల్ల తల్లిదండ్రులు cemetry లో ఆమెను పాతిపెట్టేందుకు ఏర్పాట్లు చేయాల్సివచ్చింది. అదివరకు ఆ పిల్లకోసం వాళ్ల ఇంట్లో

ఒక ప్రత్యేక గదిని ఏర్పాటుచేసిన ఆ తల్లిదండ్రులు పాపం ఇప్పుడు అంత్యక్రియల ప్రయత్నం చెయ్యవలసివచ్చింది. మైకెల్ తన చిట్టి చెల్లెలిని చూస్తానని బ్రతిమాలాడు. నేను దానికి పాట పాడి విని పిస్తానన్నాడు. ఈ విధంగా ఒక వారం గడిచిపోయింది. రెండో వారం గడుస్తుందో గడవదో అని అనుమానంగా ఉన్నది. మైకెల్ మట్టుకు తన పట్టు విడువలేదు. ఆ వార్డులోకి పిల్లల ప్రవేశం లేదు. అయినప్పటికి వాళ్ల అమ్మ వాడిని తీసుకువెళ్లేందుకు నిశ్చ యించింది. ఆ పాపను ప్రాణంతోటి ఉన్నప్పుడే అతనికి చూపిం చాలని ఆమె కోరిక. అతనికి పెద్దగా వేషంవేసి లోపలికి తీసు కొని వెళ్లబోయింది. కాని అక్కడ నర్సు ఆ పిల్లవాడిని గుర్తుపట్టి "పిల్లలకి ప్రవేశం లేదు. ఈ పిల్లవాడిని బయటకు తీసుకొని పో" అని గదమాయించింది. కాని ఆవిడ పట్టువదల్లేదు. ఏమైనాసరే ఆ పిల్లవాడు తన చెల్లెలికి పాట పాడి వినిపించాల్సిందే అని చెప్పి లోపలకి తీసుకొని వెళ్ళింది. ఆ పాప కొనవూపిరితో తన్నుకోవ టంచూసి వాడు పాట పాడటం మొదలుపెట్టేడు. ఆ పసివాడు సన్నని గొంతుకతో నిర్మలమైన మనస్సుతో "You are my sunshine, my only sunshine, you make me happy when skies are gray" అని పాడేడు. వెంటనే పాపలో మార్పు కనపడింది. నాడి మెరుగైంది. "అలాగే పాట పాడుతూవుండు" అని వాళ్ల అమ్మ ప్రోత్సహించింది. "You never know, dear, how much I love you, please don't take my sunshine away" అని పాడేడు. అంతే అలా పాడగానే ఆ పాప ఊపిరి క్రమబద్ధమైంది. "The other night, dear, as I lay sleeping, I dreamed I held you in my arms". పాప కోలుకుంది. మొహం తేటపడింది. హాయిగా పడుకుంది. "అలాగే ఆపకుండా పాడుతూ ఉండు బాబు". ఆ పొగరుబోతు నర్సు కళ్ల లోంచి కూడ అశ్రువులు రాలినై. కేరెన్ మొహం వికసించింది. "You are my sunshine, my only sunshine. Please don't take my sunshine away..." ఆ మరునాడే పిల్ల పరిస్థితి ఇంకా మెరుగైంది. ఇంటికి కూడ పంపించివేశారు. అద్భుతం! అద్భుతం! అని ఆస్ప

త్రిలో వాళ్లందరు ఆశ్చర్యపోయారు. "దేవుని ప్రేమ ఎంత అద్భుతమైనదో చూడండి" అని కేరెన్ కృతజ్ఞత చెప్పుకుంది.

అనువాదం: ఆర్. లక్ష్మీప్రసాదమ్మ

(మదర్ ఇండియా సౌజన్యంతో)

సమాచార పత్రము

నవంబరు, డిసెంబరు నెలలలో ముఖ్యమైన దినములు

17 నవంబరు, 1973 నాడు శ్రీమాత దేహాన్ని చాలించారు. వారి భౌతికకాయము 20 నవంబరు నాడు సమాధి చేయబడినది. ఈ రెండుదినముల వార్షికోత్సవములు ఆశ్రమంలో ఉచితరీతిని జరుపుకొనెదరు.

24 నవంబరు, 1926 నాడు పృథ్వీచైతన్యం కోసం శ్రీఅరవిందులు సలిపిన పోరాటము విజయవంతమై, పైనుంచి ఒక శక్తి "Godhead of the Overmind" దిగివచ్చింది. అతిమానసయోగము నకు ఇది ఒక ప్రధానఘట్టము కనుక దీనిని శ్రీమాత "సిద్ధిదినముగా" ప్రకటించారు. ఆశ్రమంలోని నాలుగుదర్శనదినములలో దీనిని కూడ ప్రత్యేక కార్యక్రమాలతో జరుపుకొనెదరు.

"Organised Teamwork" అనే విషయంపై శ్రీఅరవిందో సొసైటీ స్త్రీల విభాగంవారు 21-23 నవంబరు 2002 తేదీలలో ఒక గోష్ఠిని సొసైటీ బీచాఫీసులో నిర్వహించెదరు. దీనికందరూ ఆహ్వానితులే.

శ్రీఅరవిందుల గీతావ్యాసములు "Essays on the Gita" మీద ఒక అధ్యయన శిబిరమును 26 నవంబరు – 4th డిసెంబరు 2002 తేదీలలో డా॥ నడ్కర్ణిగారు నిర్వహించెదరు. దీని కందరు ఆహ్వానితులే.

1, 2 డిసెంబరు 2002 తేదీలలో శ్రీఅరవిందుల అంతర్జాతీయ విద్యాకేంద్రము వార్షికోత్సవములను 1 వ తారీకున నాటకములతోను, 2 న వ్యాయామవిన్యాసములతోను జరుపుకొనెదరు.

శ్రీఅరవిందులు 5 డిసెంబరు 1950 నాడు దేహమును చాలించగా వారి కాయము 9 డిసెంబరునాడు ఆశ్రమప్రాంగణములో సమాధి చేయబడినది.

శ్రీమాత 125 వ జన్మదిన సందర్భములో 2003 పోకెట్ కాలెండరు ఒకటి శ్రీమాత వర్ణచిత్రముతోను, శ్రీఅరవిందుల సందేశముతోను తయారుచేయబడినది. ఆలిండియా మేగజైన్, అఖిల చందాదారులందరికి ఇది పంపబడును. అదనపు కాపీలు కార్డుకు 2. రు॥, పోస్టేజీ 8 కార్డులవరకు 5 రూ॥ చొప్పున శ్రీఅరవిందో సొసైటీ బీచాఫీసు, 1 రంగపిళ్లై స్ట్రీటు, పాండిచేరి 605001 నుండి లభ్యములు. డబ్బు ముందరే పంపాలి. కార్డులు డిసెంబరు 2002 లో పంపబడును. నూరుకార్డులు కొన్నవారికి పోస్టేజి ఉచితము.

కేంద్రములు, శాఖల నుండి వార్తలు:

నరేగల్ (కర్ణాటక) లో 27 జూలై నాడు శ్రీ అరుణ్ కుల్‌కర్ణికారు శ్రీఅరవిందుల పూర్ణయోగాన్ని గురించి ప్రసంగించారు. కాలికట్ (కేరళ) లో స్థానిక పత్రిక 'పుణ్యభూమి' 'Sri Aurobindo - An Introduction' అనే లఘుదీపికను మలయాళంలో ప్రచురించిరి. గుల్‌బర్గ (కర్ణాటక) లో శ్రీఅరవిందుల అవశేషములు ప్రతిష్ఠ వార్షికోత్సవమును 4 ఆగస్టున జరుపుకొనిరి. చెన్నైలో శ్రీ ప్రదీప్ నరంగ్ గారు "The Triple Movement in Sri Aurobindo" అనే విషయంపై ప్రసంగించిరి. చెన్నై అన్నానగరులో ఒక నూతన కేంద్రము ప్రారంభించబడినది. తంజావూరులో పుష్పములు, వాటి ఆధ్యాత్మిక ప్రాముఖ్యతను తెలిపే ఒక ప్రదర్శన ఏర్పాటు చేయబడినది. బెంగుళూరులో కొత్తగా కట్టిన అతిథిగృహాము తెరవబడినది. ఇక్కడ భోజనసదుపాయము కూడ కలదు. అక్కడ ఉండదల్చుకున్నవారు "The Administrative Manager, Sri Auro-

bindo Complex, Sri Aurobindo Marg, J.P.Nagar I Phase, Bangalore - 560 078 కి రాయవలెను. 15 ఆగస్టు నాడు అనేక కేంద్రములలో శ్రీఅరవిందుల జన్మదినోత్సవములు జరుపుకొనిన వివరములు మా కందినవి కాని, స్థలాభావముచేత వాటిని ప్రచురించలేకపోతున్నాము.

శ్రీమాత 125 వ జన్మదినోత్సవము

శ్రీఅరవిందుల మార్గదర్శకత్వము

నువ్వేమీ కష్టపడకుండా దైవశక్తియే నీ సమర్పణ కూడ చేసిపెడుతుంది అని భ్రమపడేవు జాగ్రత్త. దేవుడు నిన్ను నువ్వు సమర్పించుకోవాలని కోరుకుంటాడేగాని నిన్ను బలవంతపెట్టడు. నీ తత్వము పూర్తిగా పరివర్తనమయ్యేంతవరకు, "నాకు దైవము వద్దు" అనుకొని ఆయన్ని తిరస్కరించి, నీ సమర్పణను వెనక్కు తీసుకుండే హక్కు నీకు ఉంటుంది. అయితే దాని ఆధ్యాత్మిక పరిణామములు నువ్వు అనుభవించవలసి ఉంటుంది. నువ్వు దైవానికి చేయు సమర్పణ యథేచ్ఛగా, సజీవంగా, క్రియాత్మకంగా ఉండాలిగాని యాంత్రికంగా, జడంగా, ఏదో మొక్కుబడి కోసం చేసినట్లు ఉండకూడదు.